SAYIN CENGİZ ÇANDAR

BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ VE EZİLEN HALKLAR, BİRLEŞİN!

HALKIN YOLU

43

20 ARALIK 1977

400 KURUŞ

Yaşasın Türk ve Yunan halklarının kardeşliği

ABD emperyalizminin savunuculuğunu üstlenen Metin Toker yine ortalıkta boy gösteriyor. Metin Toker'e göre, "Türkiye düşmanla sarılı değil"miş, ama bir düşmanımız varmış ki, o da Yunanistan'mış, ve "düşmanlığının derecesine sınır yok"muş. Türkiye'nin dostlarının en başında da "Amerikan yönetimi" geliyormuş. Bütün bunlar sadece faşistlerin dostlarını ve düşmanlarını gösteriyor. Ancak halkımız için gerçekler bunun tam tersidir.

12 Mart'çı askeri faşist kliğin bu sözcüsünden başka bir şey beklemek zaten olanaksızdır. Daha dün Ege adalarının işgal edilmesi gerektiğini söyleyenlerin en başında o geliyordu. Kıbrıs işgaline alkış tutanların en başında o geliyordu. ABD emperyalizminin savunucularının başında o geliyordu. 12 Mart askeri faşist darbesinin, halkımıza ve yurtseverlere yönelen cinayetlerin, terörün savunucularının başında da yine o geliyordu. Bu yüzdendir ki, Yunanistan'a karşı düşmanlığı körükleyenlerin başında gelen de ondan başkası değildir.

Ancak bütün bunlar, halkımızın gerçekler arasındaki bağlantıları daha kolay görmesini sağlamakta ve faşistlerin amaçlarını ortaya koymaktadır. Kısaca; ABD'nin savunuculuğu, faşist diktatörlüğün savunuculuğu, sosyal-emperyalistlerin saldırganlığını gizleme, Yunanistan'a karşı düşmanlık, Kıbrıs'ın işgalini savunmak, bütün bunlar Metin Toker'in sözcülüğünü yaptığı faşist kliğin halkımıza yönelen karanlık faaliyetlerinin kısa bir bilançosundan başka bir şey değildir.

Bazıları da "ilericilik" adına "Tehlike Doğu'da değil, Ege'dedir" diyerek, yalnız Yeni Çarların ekmeğine yağ sürmekle, onların saldırgan faaliyetlerini gizlemekle kalmıyor; aynı zamanda, bu faşist mihrakların da dümen suyunda gittiklerini gösteriyorlar. Çünkü, "şoven milliyetçiliğin" halkımızın çıkarlarıyla, ulusal onuruyla hiç bir ortak yanı yoktur. Süper devletlerin ve faşistlerin çıkarlarına hizmetten başka bir sonuç veremez.

Bütün bunlar, Türkiye ve Yunanistan halklarının arasındaki dostluğu ve kardeşliği zedeleyemeyecektir. Çünkü, halkların çıkarları ortaktır. Türkiye ve Yunanistan halkları arasındaki dostluk da her şeyden önce sömürü ve zulme karşı verdikleri ortak mücadelede yatmaktadır. Süper devletlerin milli egemenliklerini ortadan kaldırmaya yönelik hegemonyacı faaliyetlerine karşı mücadelede yatmaktadır. Bu yüzden, halkımızın çıkarları, iki ülke arasındaki dostluktan, Türkiye ve Yunanistan halkları arasında militan bir birlikten yanadır. İki süper devlet ve işbirlikçileri ise, bu dostluğun düşmanıdırlar. Bu, onların halkımızın düşmanları olmasından ayrı değildir.

YAŞASIN TÜRKİYE VE YUNANİSTAN HALKLARI ARASINDAKİ DOSTLUK VE KARDEŞLİK !

NE AMERİKA NE RUSYA KAHROLSUN FAŞİZM SOSYAL-FAŞİZM !

ODTÜ deki faşist saldırıda yaralanan İbrahim Baloğlu öldü

HİÇ BİR CİNAYET CEZASIZ KALMAYACAK

İki hafta kadar önce Orta Doğu Teknik Üniversitesi faşist komandoların yeni saldırılarına sahne olmuştu. ODTÜ öğrencileri forum yaparlarken Rektörlük binası üzerinden patlayıcı madde atılmış ve bir kısmı ağır olmak üzere 50 kadar öğrenci ve öğretim görevlisi yaralanmıştı. Ağır yaralı öğrencilerden İbrahim Baloğlu 11 Aralık Pazar günü öldü.

İbrahim Baloğlu, faşist katillerin, Türkeş'in "barış havarileri"nin katlettiği sayısız gençlerden biri olarak acısını halkın yüreğinde duyurmakta, ODTÜ gençliğinin faşistlere olan kinini daha da bilemektedir.

Bu saldırı ve cinayet de faşist komandoların ODTÜ'yü ele geçirme planlarının bir parçasıdır. Faşistler ODTÜ gençliğinin faşizme karşı birliğini parçalayamadıklarını görünce, okula "işçi" adı altında faşist komandolarını yerleştirmişler, öğrencilere saldırmak, öğrenim yapılmasını engellemek için sürekli saldırılar düzenlemiş, ODTÜ'yü ele geçirme planlarını sürdürmüşlerdir.

Faşistler bu planlarını ve saldırılarını devletin resmi ve sivil kuvvetleriyle açıkça elele vererek sürdürmektedirler. Jandarma ve diğer devlet kuvvetlerinin ODTÜ'ye giriş çıkışta yaptıkları "sıkı" aramaya rağmen, faşistler yine de her türlü patlayıcı maddelerden silaha kadar saldırı aletlerini okula sokmaktadırlar.

Faşist diktatörlük ve onun resmi ve sivil kuvvetleri bütün bu saldırı ve cinayetlerin ve planlanan yeni cinayetlerin doğrudan sorumlusudur ve halkımız kendi gençliğine yönelen bu saldırıların hesabını er geç soracaktır.

ODTÜ öğrencilerinin önündeki yol kendi birliklerini güçlendirmek ve milyonlarca halka davalarını anlatarak, onların desteğini daha da aktif sağlamaktır. Ancak böylesine bir yol, ODTÜ öğrencilerini başarıya doğru götürecektir. ODTÜ öğrencileri, kendi özgürlük mücadelelerini halkın özgürlük mücadelesiyle birleştirmelidirler.

FAŞİST KATİLLERDEN HESAP SORULMALIDIR !

HİÇ BİR CİNAYET CEZASIZ KALMAYACAK !

"İŞÇİ" MASKELİ FAŞİST KOMANDOLAR ODTÜ'DEN ATILMALIDIR !

Emperyalistlerle yeni kölelik pazarlıkları sürdürülüyor

KENDİ KADERİMİZİ KENDİ ELLERİMİZE ALALIM

Yerel seçimler dönemi boyunca seçime katılan siyasi partiler, ortalığı toz ve dumana boğmaya çalıştılar, şatafatlı laflar, büyük vaatler, konut sorunundan tutun da, yol, su, elektrik ve diğer bütün sorunları çözecekleri üzerine hepsi yemin-billah ettiler, bütün bunlar gazetelerin sayfalarını doldurdu. Türkiye'nin kaderini etkileyen gelişmeler aralara veya devam sütunlarına sıkıştırıldı. Bütün partiler halkın yoksulluğuna, artan hayat pahalılığına son vereceklerini söyleyip kendilerini "umut kapısı" olarak göstermeye çalıştılar. Şimdi seçimler sona erdi, toz duman duruluyor, hayatın katı gerçekleri kaçınılmaz olarak öne çıkıyor. Vaatler birer vaat olarak kalmaya ve unutulmaya mahkum oluyor, olacak.

Bütün bu vaatleri yerine getirmek için, güçlü bir ekonomi ister. Oysa nerde. Ülkenin Başbakanı, "70 sente muhtaç olduğumuzu" ilan ediyor.

Emperyalist tekellerin, mali kurumların temsilcileri ülkemizi yolgeçen hanına çevirdiler.

Amerikan emperyalistlerinin ve diğer batılı emperyalistlerin mali kurumu olan Uluslararası Para Fonu (IMF)nun temsilcileri üçüncü kezdir ülkemize geldiler.

Onu, hemen ardından, yine emperyalistlerin denetimindeki OECD'ye bağlı olarak bankaların oluşturduğu "Türkiye'ye Ekonomik Yardım" Konsorsiyumunun -ki Düyun-u Umumiye'den farkı yoktur- temsilcileri izledi. Bununla da kalmadı, ardından büyük Amerikan ve Alman bankaları, her türlü "kolaylık" göstereceklerini Ankara'ya bildirdiler.

Şimdi ABD emperyalizminin denetimindeki mali kurumların temsilcileri ile pazarlıklar sürüyor.

Bütçenin hazırlanmasından, ihracatın planlanmasına, paranın değerinin "ayarlanmasından" zamlara, işçi ücretlerinin dondurulmasından taban fiyatlarının kararlaştırılmasına kadar ABD emperyalizmi ve onun uluslararası mali sermaye örgütleri son sözü söylüyorlar. Hükümet sorunundan, siyasi "istikrar"dan -ki bu, çalışan halk yığınları üzerinde baskının ve terörün daha da artırılması demektir- siyasi imtiyazlara kadar Türkiye'yi ilgilendiren her meseleyi pazarlık haline getiriyorlar.

Bir yandan ülkemizde son yıllarda gerileyen ABD emperyalizminin mevzilerini koruması ve yeni mevziler kazanmasına hizmet eden faşist MC, Rus sosyal-emperyalizmine de teslim olarak, ekonomik anlaşmalar imzalayarak, yatırım alanları açarak ona her türlü sızmanın şartlarını yaratıyorlar. Besim Üstünel'in "ekonomimiz iflasın eşiğinde" sözlerine "muhbirlik", "milli haysiyetimizi ayaklar altına alan ifşaat" diyen MC, işte böyle ülkemizi iki süper devletin hegemonya emellerine açmakta, pazarlığa sunmaktadır.

Yeni çarların uşakları da, hala anti-emperyalist pozlardadır. Onlar, "işte gördünüz, ABD ülkemizi ne hale getirdi, kurtuluş yeni çarlardır, yaşasın Rusya" diyerek bu ortamdan yararlanmaya çalışıyorlar.

İşte faşist diktatörlüğün bizi her gün uyutmak için vazettiği "ekonominin gereği" ve "zorunluk" dediği budur. Emeğimizi, alınterimizi, ülkemizi emperyalistlere peşkeş çekmeleridir.

O halde, "Ne Amerika Ne Rusya Kahrolsun Faşist Diktatörlük ve Sosyal-Faşizm" diye haykırarak bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm için mücadeleye atılalım. İki süper devlet ve işbirlikçilerine karşı mücadelede birleşelim.

YOLU HALKIN

Seçim sonuçları ve DİSK Genel Kurulu

İçinde yaşadığımız günlerin önemli iki gelişmesi yerel seçim sonuçları ve genel kurulu öncesinde DİSK içindeki şiddetli çekişmedir. Bu iki gelişmenin ortak bir yanı vardır. Bu iki gelişme de halkın baş düşmanlarının giderek tecrit olduklarını bir kez daha göstermiştir.

Seçimlerin önemli bir sonucu AP içindeki çözülmenin fiilen açığa çıkmasıdır. Bu faşist MC'yi sonuna daha da yakınlaştırmıştır. Halkın öfkesi ve hakim sınıflar içindeki çekişmelerin derinleşmesi karşısında faşist MC'nin ömrü bitmiştir. Eli kanlı MC gidecektir ama gelen ne getirecektir? Ülkenin içinde bulunduğu durumu, artan sömürüyü ve yoksulluğu, derinleşen çelişmeleri gözünöne alırsak, yeni bir hükümetin -ki muhtemelen bir CHP azınlık hükümeti olacaktır- durumda önemli bir değişiklik getirmesi için elinde sihirli bir değnek olması gerekir. Ama hakim sınıfların böyle bir sihirli değneği yoktur.

Seçimlerin en önemli sonucu ise katılma oranının son derece düşük olmasıdır. (Genel olarak % 50' nin biraz üstünde, büyük şehirlerde % 40 cıvarında). Bu düşük katılma oranı karşısında hakim sınıflar günlük gazetelerde telaşlarını belirtmekte gecikmediler. Öte yandan bazıları da bunu kışa, soğuğa bağlamaya çalıştı, ama bunu yaparken onlar, kitlelerin düzen partileriyle sağlarının en denli gevşek ve zayıf olduğunu da açığa çıkarmış oldular. Seçime katılma oranının düşük olmasının en önemli nedeni, halk kitlelerinin giderek sandıktan ve düzenden umutlarını kesmeleridir, halkın düzene karşı muhalefetinin giderek artmasıdır.

DİSK'te gelişmeler ise Genel Kurul öncesinde daha da hızlanmıştır. Genel Kurul öncesinde Rus uşağı sosyal-faşist sendika ağaları ile CHP yanlısı reformcu sendikacılar arasında çatışma öylesine hızlanmıştır ki, sosyal-faşist sendika ağalarının şimdiye kadar "sır" olan bütün dümenleri, sahtekarlıkları bir bir ortaya dökülmektedir. Bir avuç, sosyal-faşist, DİSK içinde hızla tecrit olmaktadır. Bu sosyal-faşist ihanet şebekesi DİSK'te barındırılmamalıdır ve ihanetlerinin hesabı onlardan sorulmalıdır. Ama reformcuların DİSK yönetimine gelmeleriyle iş bitecek midir? Hayır. Bu uzlaşması ve usta pa-

Dev.Sa.7.Sü.4'de

ALİBEYKÖY:

1 Mayıs gecekondu halkının mücadelesi mücadelemize ışık tutuyor

Bizler Anadolu'nun bağrından kopup, büyük şehirlere akın etmek mecburiyetinde bırakılmış, çeşitli milliyetlere mensup emekçi halkız. Bulunduğumuz bölgelerde az topraklı ya da topraksız olmamız, açlığa, yoksulluğa ve sefalete itilmiş, bu nedenlerle akın ederek geldiğimiz büyük şehirlerde, en önemli ve baş sorunumuz olan konut sorunu ile karşı karşıya bırakılmış bulunmaktayız. Bu en önemli ve baş sorunumuzu nasıl çözebileceğimizi öğrenmemiz uzun bir zaman aldı. Bugüne kadar Anadolu'nun bağrından kopup gelen emekçi halkımız, gelmiş bulundukları büyük şehirlerde, arsa spekülatörleri ve yüksek oranda kira almak isteyen-ve büyük ölçüde de alan-ev sahipleriyle karşılaşmaktadırlar. İşçileri fabrikalarda, köylüleri tarlalarda kurmuş oldukları sömürü çarklarında inleten, yarı-sömürge yarı-feodal yapının temsilcileri büyük burjuvazi ve büyük toprak ağalarının faşist diktatörlüğü, aynı zamanda, Anadolumuzun çeşitli bölgelerinden büyük şehirlere gelen yoksul halkımızın konut sorununun önündeki engeldir.

Bizler Alibeyköy ve Kağıthane çevresinde oturan yoksul halk olarak, 1973'de kendiliğinden gelişen bir tarzda toprakları parselleyip, gecekondularımızı diktik. Bu soruna yeterince ilgi göstermeyişimiz, bilinçli ve örgütlü bir tarzda mücadele etmeyişimiz, devrimci kararlılık ruhuna sahip ol-

Emekçi halkımız

Biz, Alibeyköy Güzeltepe Mahallesinin işçisi, dar gelirli memuru, fakir esnafıyız. Kısacası yoksul halkıyız.

Bütün işçi semtlerinde oturanlar gibi, çoğunluğumuz topraksızlıktan, ilgisizlikten ve ağa zulmünden dolayı köylerimizden göç

Dev.Sa.7.Sü.1'de

AP de çözülme

FAŞİST CEPHEDE DERİNLEŞEN ÇATLAKLAR

Yerel seçimler sonrası AP'deki çatlaklar su yüzüne çıkmış ve çözülmeler başlamıştır. Gerek AP içindeki, gerekse faşist partiler ve klikler arasındaki çatlakların daha da artacağı görülmektedir. Gelişmeler faşist MC hükümetinin ayakta durup duramayacağı sorularını gündeme getirmiştir.

Bu gelişmeler, faşist diktatörlüğün gerileyişinin somut göstergeleridir ve derinleşmesi kaçınılmazdır. Halkın her gün yükselen mücadelesi, faşizmi geriletmekte, çatlaklarını derinleştirmektedir. Çünkü bütün bunlar halkın mü-

Dev.Sa.7.Sü.1'de

DEPREMLER SONUCUNDA KÜRT HALKI BATIYA GÖÇE ZORLANMAKTA BURALARDA TAMAMEN ERİTİLMEKTEDİRLER

T. Kürdistan'ı batı ve diğer bölgelere nazaran sık sık depremlere sahne olur. Bu depremler yoksulluk ve açlık içinde kıvranan topraksız binlerce Kürt köylüsünün hayatını kaybetmesine, milyonlarca liralık maddi zararın doğmasına sebep olmuştur. Bu depremler aynı zamanda Türk hakim sınıflarının Kürtleri batıya göçe zorlamasına neden olmuştur.

Yıllarca önce Erzincan, daha sonra Varto, Hınıs, Lice ve Van'da büyük bir oranda can ve mal kaybına sebep olan depremler oldu. Zaten milli zulüm altında inleyen, yoksulluğa itilen, Kürt halkını bu depremler daha da perişan etti.

Geçen yıl kışa girerken Van'daki deprem sonucunda binlerce Kürt canından malından oldu. Binlercesi yetim kaldı. Muradiye, Çaldıran, Erciş haritadan silinecek hale geldi. Aradan bir yıl geçti. Deprem felaketine uğrayanlar yine açıkta, kara kışı beklemekte, deprem vurguncuları, konutların yapımına bu kez el atmışlar, yoksul Kürt halkı kendilerine bu zulmü ve sömürüyü reva görenlerden hesap sormak için mücadele gününü beklemektedir.

Van depremi sırasında emperyalist devletler, uluslararası tekeller, işbirlikçi büyük kapitalistler dünyaya ve çeşitli milliyetlerden Türkiye halkına şirin görünmek için birtakım kırıntıları "yardım" diye deprem bölgesine gönderdiler. Gelen malların çoğu yerine ulaşmamış, ulaşmış olanlarının çoğu ise ağaların, tüccarların, deprem talancılarının eline geçmiştir. Deprem vurguncuları, stok ettikleri bu malları büyük şehirlerdeki mağazalarda satışa çıkarmışlardır.

Osmanlılardan ve onun yerine geçen Kemalist iktidardan bu yana asimilasyon ve soykırıma tabi tutulan, dilinin, kültürünün, sanatının gelişmesi engellenen, çıkarılan mecburi iskan kanunlarıyla yaşadıkları topraklardan Batı ve Orta Anadolu'ya zorla sürülen Kürt halkı bugün depremler sonucunda da yurdundan olmakta ve diğer bölgelere göçe zorlanmaktadır.

T. Kürdistanında meydana gelen depremler Türk hakim sınıflarını sevince boğmakta, ırkçı şovenler hararetle ellerini oğuşturmaktadırlar. Artık onlar için iyi bir fırsat doğmuştur. Deprem sonucunda sağ kalanlar, yakınlarını kaybedip evinden olanlar Batıya göçe zorlanabilirler ve oralarda katmerli bir eritmeye tabi tutulabilirler.

Varto, Hınıs, Lice depremlerinde olduğu gibi Van depreminde de aynı taktiğe başvurdular. Van'da deprem felaketine uğrayan yoksul Kürt köylülerinin hayvanları açlıktan ölecek diye devlet ve ağalar tarafından yarı hatta daha düşük fiyatlarla, zorla satın alındı, elindeki her şeyi satan yoksul Kürt köylüsü göçe zorlandı. Bunlar Batıya değişik bölgelere kendiliklerinden göç ederek yerleştiler. Artık dilini, töresini eski yaşamını tümden unutabilirler. Kemalist iktidar döneminde zora dayanan sürgünler olduğu halde, bugünkü göçler yoksul Kürtlerin mecbur bırakılmalarıyla olmaktadır.

Bugün T. Kürtistan'ında birçok işçiyi barındıracak büyük fabrikalar bulunmamakta, toprakların büyük bir kısmı Kürt toprak ağaları ve aşiret reislerinin elinde bulunmakta, bilinçli olarak bazı yatırımlar yapılmaktadır. Yoksul Kürt emekçileri batıdaki iş sahalarının çokluğundan dolayı iş bulabilmek umuduyla ailesi ile birlikte Batının büyük illerine göç etmektedirler önemli bir kısmı ise dış ülkelere işçi olarak gitmektedir. Mesela, Dersim'in yoksul halkı çalışacak geniş iş alanlarının bulunmaması, topraksızlık, arazinin elverişsizliği, kötü yaşam koşulları gibi nedenlerden ve daha iyi yaşam şartları kazanma umuduyla bilinçsizcesine Batı illerine göç etmektedir. İlin nüfusunun çoğu önemli bir kısmı dışardadır.

Türk hakim sınıfları artık göç şartlarını yaratmışlardır. Kürt halkı batıya kendiliğinden göç etmektedir. Depremler, topraksızlık ağa, jandarma, komando zulmü, mayın tarlaları, iş alanlarının azlığı, arazinin çoğu yerlerde elverişsizliği yaşam koşullarının zorluğu Kürt halkını mecburen Batıya göç etmeye zorlamaktadır. Buralara giden Kürt emekçileri gittikçe sefalete, açlığa itilmektedirler. Yavaş yavaş o kentin, bölgenin havasına ayak uydurmaktadırlar. Eski geleneklerini unutmaktadırlar.

Fakat gittikçe ince bir metodla sürdürülen her türlü asimilasyon politikası Kürt ulusunun günden güne gelişen mücadelesini durduramaz. Emperyalist ve ırkçı şoven faşist çeteler günden güne teş

ÜMRANİYE'NİN YİĞİT, EYLEMCİ HALKINA DEVRİMCİ SELAMLAR

Bugün yurdumuzun dörtbir yanını halkımızın yiğit eylemleri ve protestoları sarmıştır. Onlar, ellerindeki sınırlı imkanlarıyla, faşist diktatörlüğün her yerde hakim olan baskı ve terörüne rağmen fabrikalarda, köylerde, okullarda gecekondularda vs. de düşmanlarımıza karşı öfke ile dolu olarak direnmekte ve savaşmaktadırlar.

Yarının silahlı devrimci halk savaşının tohumları olan bu savaşlar; proleter devrimcilere çok önemli görevler yükleyen çetin ve mücadele doludur. Bu savaşlar bize cesareti ve kararlılığı aşılayan, bizden daha çok çalışma ve fedakarlık isteyen savaşlardır.

1 Mayıs halkının yiğit eylemi ve sonraki gelişmeler bunun en canlı örneklerinden biridir. Halkımız; işçisiyle, köylüsüyle, halk gençliğiyle, tüm ezileniyle bir bütün olarak gecekondu halkına elini uzatmış, ondan cesareti öğrenmiş, ona devrimci selam ve desteklerini iletmiş, onu yalnız bırakmamıştır. Yurdun dörtbir yanından gelen yardım ve sesler bunun açık kanıtlarıdır.

Evet, bizler böyle kampanyalarla bu mücadeleleri yurdun dörtbir yanına götürüyor, kayıplarımızı gidermeye çalışıyor ve devrim savaşında ileri bir adım atıyoruz. Bu çok iyi bir şey; çalışmalarımıza siyasi canlılık kazandırıyor, yığınlara güven veriyor ve onlardaki prestijimizi arttırıyor. Bu süreçte halk kimin gerçek devrimci ve dostu, kimin düşmanı olduğunu daha iyi tanıma imkanı buluyor.

Halk; devrimcilerle birlikte savaşıldığında, devrimcilere bir şikayet götürüldüğünde, devrimcilerin ilgisiz ve sessiz kalmadığını, onu yalnız bırakmadığını hayat içinde görme imkanı buluyor ve bu durum devrimcilerin siyasi gerçekleri teşhir faaliyetinde önemli bir araç oluyor. Kitlelerle devrimci tarzda kaynaşma sürecinin hızlanması bu elverişli ortamda gözle görülür hale geliyor.

Bundan şu olumlu sonucu çıkarıyoruz: Bizler, en başta işçi sınıfımız, herhangi bir yerdeki en küçük bir haksızlığı, protestoyu hemen ele alıp, bunu her yere götürmeli, her yerden buraya ses verilmesini sağlamalı ve bunu her günkü canlı militan faaliyetimizin, canlı bir malzemesi ve aracı haline getirmeliyiz.

Birbirimize HALKIN YOLU'nda seslenmeli, çalışma tecrübelerimizi gazeteye aktarmalı, oradan birbirimizi izlemeli, birbirimizden öğrenmeli ve tek bir yürek halinde, tüm yurt çapında canlı bir çalışma yürütmeliyiz ve gazetemiz bunlara bizzat canlı olarak önderlik etmelidir.

Bu savaşlarımızda diğer bir kaybımız da saflarımızdan verdiğimiz devrim şehitlerimizdir. Ve giderilmesi en önemli olan da bu tür kayıplarımızdır.

Bugün bütün yurtta karşı-devrimci terör kol gezmekte, derneklerimiz kapatılmakta ya da tehdit altında tutulmaktadır.

İlericiler, yurtseverler, devrimciler işkenceye çekilmekte, katledilmektedir. Çünkü biz lafebeliği yapan bir topluluk değil, sürekli ateş hattında bulunan, haksızlığa ve zulme her yerde mücadele bayrakları açan savaşçı bir topluluğuz. Çünkü devrimcilerin hayatı; ezilenlere, kahır çekenlere ve onların kurtuluşuna adanmış bir hayattır. Bu hayat daima öğrenip savaşmayı, haksızlıklara, yanlışlara başkaldırmayı gerektirir.

İşte bu durum halk düşmanlarını kudurtur. Onlar saldırırlar. Biz, yılmadan, bıkmadan ta zafere kadar direnir, karşı koyar, savaşırız. Verdiğimiz devrim şehitleri hep bu yüzdendir. Fakat bizler bu tür kayıpları gidermede yine ana kaynağımıza, halkımıza dayanır ve güveniriz. Bu kaynaktan gözüpek devrim yiğitleri fışkırtarak, ölen yoldaşlarımızın yerini doldurur, ileriye atılır, elimizde proletaryanın mücadele bayraklarıyla en önde yürümek için çalışır ve çırpınırız.

Bizler, savaşlarımızda Kamboçya'yı, Laos'u, Vietnam'ı, Zimbabve'yi, devrim şehitlerimizi, halkımızı hiç aklımızdan çıkarmayız. Onlar bizim ilham kaynağımızdırlar. Öyleyse bizler bu kaynağımızdan hiç kopmamalı, daima onlarla birlikte savaşmalı ve bu süreçte onlarla devrimci tarzda kaynaşmalı, canlı bir militan çalışmayla onları toparlayıp, birleştirmeliyiz. Ancak bu sayede bu kaynağı kurutmaz, bu kaynaktan her gün artan sayıda devrim yiğitleri fışkırtırız.

Ancak bu sayede, çeşitli savaşlarda aldığımız yaraları çabuk sarar ve ileri fırlarız.

Ancak bu yolla, bize devrim için gerekli üç silahımızı, devrimci partimizi, halk cephemizi ve halk ordumuzu kurar, üç dağı; emperyalizmi, komprador kapitalizmi ve feodalizmi yıkar ve artık gelecekteki bir özlem olmaktan çıkıp, çözümü gündeme gelmiş olan devrimi gerçekleştirir ve sürdürürüz.

Yığınlardaki öfkenin büyümesi, mücadele seviyesinin yükselmesi, bizim ideolojik, siyasi ve pratik görevlerimizi yükseltir ve çoğaltır. Bunu unutur ve günün mücadele günü olduğunu kavramaz, canımızı dişimize takıp, gecemizi gündüzümüze katıp canla başla devrim için çalışmazsak, bugün herkesten gelen sese kulak veren yığınlara, güçlü ve birleşik bir ses veremezsek, kitlelerde devrim düşmanlarının yalan ve demagojileri etkili hale gelebilir ve bu durum devrime değil karşı-devrime hizmet eder.

Onun için artık "güçlü ve birleşik proleter devrimci" bir ses vermenin yolları üzerinde lafazanlığa son vermeli, somut adımlar atmalı ve bu konuda canlı girişimlerde bulunmalıyız. Bu meselede en ufak bir ihmalin bizi ihanete götüreceğini ve bunun hesabının mutlaka sorulacağını unutmayalım.

Bizler, bu görevlerin yerine getirilmesinin aciliyetini, hayat içindeki canlı mücadelemizde her gün binlerce kez yaşıyor, görüyoruz.

Siz 1 Mayıs Mahallesinin yiğit eylemci halkı, bize çok şey öğrettiniz. Yukardaki anlattıklarımızı düşündürdünüz. Göğüslerimiz iftiharla kabararak haykırıyor ve devrimci destek ve sempatilerimizi iletiyoruz. Selam size! Selam Türkiye'nin devrim savaşçılarına, proleter devrimcilerine, bin selam!

NOT: Bağış için halkımızdan topladığımız 2200 lirayı gönderiyoruz.

DENİZLİ KIZILHİSAR KÖYÜ
HALKIN YOLU'NDA
PROLETER DEVRİMCİLERİ

Yiğit 1 Mayıs gecekondu halkına selam

Faşist diktatörlüğün besleme köpeklerine karşı yiğitçe döğüşerek, tüm ezilenlerin örnek alması gereken bir mücadele verdiniz. Demokratik Halk Devrimi yolunda verdiğiniz şehitlerin anısı mücadelemize ışık tutacaktır.

Bizler; faşist diktatörlüğün, yoksul halkımızın bir parçası olan Ümraniye gecekondu halkına yaptığı saldırıyı şiddetle protesto ediyor, yiğit 1 Mayıs gecekondu halkının haklı direnişini sonuna kadar desteklediğimizi bildiriyoruz.

GECEKONDU YIKIMINA SON !
YAŞASIN 1 MAYIS GECEKONDU HALKININ DEVRİMCİ MÜCADELESİ !
NE AMERİKA NE RUSYA KAHROLSUN FAŞİST DİKTATÖRLÜK VE SOSYAL FAŞİZM !
YAŞASIN DEVRİMCİ DEMOKRATİK HALK İKTİDARI !

NOT: Kurban derilerinden elde ettiğimiz 1000 lirayı 102547 numaralı Postaçeki hesabına yolladık.

KAYSERİ-PINARBAŞI'NDAN
HALKIN YOLU TARAFTARI
PROLETER DEVRİMCİLER

Türk Öğrenci Birliği - NY

DEVRİMCİ YURTSEVER BASINA ÖZGÜRLÜK

Türkiye'de mevcut faşist diktatörlük, fabrikalarda sömürüye karşı çıkan işçilere, toprak talebinde bulunan köylülere, demokratik üniversite, can ve eğitim özgürlüğü, Demokratik Bağımsız Türkiye kavgasını sürdüren gençliğe, öğrencilere, faşizme, sosyal faşizme, emperyalizme ve sosyal emperyalizme karşı seslerini yükselten halkın bütün sınıf, tabaka ve katmanlarına olduğu gibi teknik elemanlara, memurlara, öğretmenlere, küçük esnafa karşı saldırısını sürdürmektedir.

Bir yandan zulüm, baskı, cinayet ve terörle halkın yer yer protesto ve toplu gösterilere dönüşen düzenden memnuniyetsizliğini bastırmak, diğer yandan da içine düştükleri derin bunalımın bedelini başta işçi sınıfı olmak üzere bütün halkın omuzlarına yüklemek istemektedirler.

Demokratik kitle örgütlerini baskı altında tutmakta ve kapatmaktadırlar. Zindanlar siyasi mahkumlarla doludurlar. Yüzlerce yurtsever devrimci faşist ve sosyal faşist çeteler tarafından katledilmişlerdir.

Faşist diktatörlük, halkın mücadelesi sonucu elde edilmiş nispi özgürlükleri yok etmek için de uğraşıyor. İlerici basın ve yayın organları üzerindeki baskıları artırıyor.

Halkın Yolu, Halkın Kurtuluşu, Halkın Birliği başta olmak üzere bütün devrimci ve yurtsever basın, yayın organlarının sorumlu yazı

Dev.sa.7.Sü.3'de

Yurtsever devrimci halk ozanlarına sahip çıkalım

Devrimci halk ozanı Şah Turna nın gözlerinin açılması için açtığımız kampanyayı destekliyoruz.

Tüm yurtsever demokratlar, devrimciler, devrimci halk ozanı Şah Turna'nın tedavisi için seferber olalım. Halkın bağımsızlık ve demokrasi mücadelesini yılmayan sesi ile haykıran, sazı ile halk düşmanlarına, vatan satıcılarına korku salan devrimci halk ozanı Şah Turna'nın gözlerinin açılması için seferber olalım.

Bağımsızlığa, toprak ve özgürlüğe ulaşmanın tek yolu var: Tüm emperyalistleri bir daha geri gelmemek üzere ülkemizden çıkartıp fırlatmak, faşist diktatörlüğü devirerek ve sosyal-faşizmin en ufak izini bırakmadan halkın devrimci demokratik iktidarını kurmak, emperyalizmin uzantısı büyük burjuvazinin bütün mülk ve sermayesine el koyarak halkın iktidarının denetim ve yönetimine geçirmek, emperyalistlerle bütün kölelik anlaşmalarına son vermek, toprak ağalarının topraklarına ve hazine topraklarına el koyarak topraksız ve yoksul köylülere dağıtmak, Kürt ulusunun kendi kaderini tayin hakkını tanımak, tüm halka iş ve can güvenliğini sağlamaktır. İşte bağımsızlığa giden bu yolda sazı ve sözü ile halk ozanları üzerindeki tüm baskı ve zulme göğüs gererek mücadele veren devrimci halk ozanı Şah Turna'nın gözlerinin tedavisi için açılan kampanyayı en geniş halk kitlelerine duyuralım ve tüm olanaklarımız çerçevesinde kampanyaya yardımda bulunalım. Devrimci mücadeleyi en geniş halk kitlesine, yurdumuzun tüm köylerine etkili bir şekilde anlatan ve yayan devrimci halk ozanlarını destekleyelim, onlara maddi yardımda bulunalım.

Biz Gümüşhacıköy'den bir grup Halkın Yolu taraftarı kişileriz. Topladığımız yardımları bu kampanyaya maddi güç sağlamak amacıyla gönderiyoruz. 400 TL.

YAŞASIN PROLETER DEVRİMCİLERİN BİRLİĞİ !

YAŞASIN DEVRİMCİ DEMOKRAT HALK OZANLARININ MÜCADELESİ !
NE AMERİKA NE RUSYA, DEMOKRATİK BAĞIMSIZ TÜRKİYE !
KAHROLSUN FAŞİZM, SOSYAL FAŞİZM !

AMASYA-GÜMÜŞHACIKÖY'DEN
BİR GRUP HALKIN YOLU'NDAN
YURTSEVER DEVRİMCİ

'NU EN GENİŞ KİTLELERE YAYALIM GAZETEMİZİ MADDİ OLARAK DESTEKLEYELİM

AYDIN

Görevimizi sonuna kadar yerine getireceğiz

Halkımızın mücadelesi faşist diktatörlüğün bütün baskı, zulüm ve kan içiciliğine rağmen, emperyalistlerin (ve sosyal emperyalistlerin) ve faşist diktatörlüğün karanlık dünyasını başlarına yıkmak için Demokratik Halk Devrimi yolunda her geçen gün güçlenmektedir.

Demokratik Halk Devrimi yolunda devrim yolumuzu aydınlatan proleter devrimci yayın organları, devrimci görevlerini, halkımızın mücadeleci, devrimci ruhundan ve ondan aldığı destekle sürdürebilmektedirler.

Bütün proleter devrimciler ! Yayın organlarımızı yaşatmak görevimizdir.

İki süper devlete ve yerli işbirlikçilerine karşı verdiğimiz Demokratik Halk Devrimi mücadelemizde yolumuzu aydınlatan gazetemiz Halkın Yolu'nu yaşatmak görevimizi sonuna kadar yerine getireceğiz.

Biz Aydın ilinin Atça nahiyesinden Halkın Yolu taraftarı proleter devrimciler, Kurban Bayramında halkımızdan topladığımız kurban derilerinden elde ettiğimiz 1150 lirayı gazetemize gönderiyoruz.

NOT: 4 Ekim 1977 günü Atçalılar adıyla Şah Turna'nın gözleri için 850 TL. gönderdik.

Devrimci selamlar. Başarılar.

NE ABD NE RUSYA KAHROLSUN FAŞİST DİKTATÖRLÜK VE SOSYAL FAŞİZM !
HİÇ BİR GÜÇ DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ MÜCADELEMİZİ ENGELLEYEMEZ VE HALKIN YOLU'NU SUSTURAMAZ !
TÜM HALKA İŞ VE CAN GÜVENLİĞİ !

KANIMIZLA SULADIK ÇİÇEKLERİNİ DAĞLARIMIZIN
DAHA AL, DAHA KIRMIZI OLSUNLAR, ÖZGÜRLÜĞE YARAŞSINLAR DİYE

AYDIN-ATÇA'DAN
HALKIN YOLU TARAFTARI
PROLETER DEVRİMCİLER

AMASYA

NE PAHASINA OLURSA OLSUN,
NE KADAR BASKI OLURSA OLSUN,
GAZETEMİZİ TÜM HALKA YAYMAYA
VE YAŞATMAYA KARARLIYIZ

İki süper devletin ülkemiz üzerindeki rekabetinin şiddetlendiği, ekonomik buhranın çok derinleştiği, yarı-sömürge, yarı-feodal boyunduruğun kırılması objektif zorunluluğunun bütün aciliği ile belirdiği, hakim sınıfların çaresizlik ve zaaflarının, iç çatışmalarının açığa çıktığı, halk kitlelerinin kendiliğinden mücadelesinin büyük boyutlara ulaştığı günümüzde proleter devrimcilere büyük görevler düşmektedir.

İşçiler, köylüler, tüm yurtseverler, emekçiler; gazetemiz olan Halkın Yolu'nu destekleyelim, maddi güç sağlayalım. Yaşamasının uzun olması için elimizden gelen tüm yardımı esirgemeyelim. Çünkü gazetemiz, dünya işçi sınıfının, halklarının birliğini savunan ve dünya işçi sınıfına önderlik eden Marksizm-Leninizm-Mao Zedung Düşüncesini savunuyor. O ilkelerde, o doğrultuda biz emekçilere kurtuluşumuzun iki süper devlet ve işbirlikçilerinin düzeninin kökünün yok edilmesiyle olacağını öğretiyor. Dostumuzun, düşmanımızın kim olduğunu anlatıyor.

Halkın Yolu gazetemiz, işçilerin, köylülerin, tüm ezilen halkın gazetesi. Onun için tüm olanaklarımızı zorlayıp, maddi yar-

Dev.Sa.7.Sü.3'de

HALKIN YOLU ikinci yılına girerken

HALKIN YOLU, 20 Aralık 1976'da yayınına başlamıştı. Şimdi, 43. sayısıyla HALKIN YOLU, bir yılını tamamlamaktadır.

Önce 15 günlük olarak yayın hayatına başlayan HALKIN YOLU, işçilerden, tüm çalışan halktan, devrimcilerden aldığı destekle haftalığa geçti, bir süre sonra da proleter devrimci hareketin bir dizi teorik sorununa ışık tutmak için DEVRİMCİ TEORİ'yi çıkardı.

HALKIN YOLU, Marksizm-Leninizmi eylem kılavuzu olarak kavrayarak, kitlelerden öğrenerek, devrimci siyasetini hayata geçirmek, mücadelenin her adımında devrimci siyasetine taktikler inşası için mücadele etti. Halkımızın bağımsızlık, özgürlük ve sosyalizm mücadelesi önündeki engeller iki süper devlet ve işbirlikçilerine karşı mücadele yolunu gösterdi. Bu yolda okurlarına dayanarak azimle çalıştı. Ama bu, uzun ve zorlu mücadelemizin yanında henüz ilk adımdır, başlangıçtır.

Bu süre içinde HALKIN YOLU, proleter devrimci hareketin sorunlarına ne ölçüde ışık tutabildi? Devrimci siyasetini mücadele bir silah haline getirmede, devrimci siyaset ve taktikler geliştirmede, her alanda siyasi önderlikte ne kadar başarılı oldu? Devrimci işçilerden, köylülerden, tüm halkımızdan, proleter devrimci ve tüm devrimcilerden öğrenmesini yeterince başarabildi mi? Aşmamız gereken zaaf ve hatalar, eksiklikler nelerdir?

HALKIN YOLU, bütün bunları önümüzdeki sayılarda okurlarıyla birlikte ele alacak, yayın hayatını olumlu olumsuz bütün yönleriyle değerlendirecek, okurlarının eleştiri ve önerilerini, onlardan nasıl öğrendiğini ve onların HALKIN YOLU'nu nasıl silah olarak kavradıklarını ve ne ölçüde denetlediklerini ortaya koyacaktır. Bunları yapmadığı sürece okurları, HALKIN YOLU'nun yakasına yapışmalıdır. Çünkü geçmişimizden dersler çıkarmaksızın gelecekte daha ileri adımlar atılamaz. Hata ve eksikliklerimizi tespit etmeksizin gelecekte aynı hatalara düşmekten kaçınılamaz.

HALKIN YOLU'nun gelişmesi ve hatalarını aşmasının gerçek teminatı, onun devrimci işçilerin proleter devrimcilerin elinde bir silah olmasıdır. HALKIN YOLU'nun hayat damarları onlardır. HALKIN YOLU'nun devrimci siyaseti hayata geçirmek, onu her türlü faşist baskılara göğüs gererek kitlelere ulaştırmak için, halkın bağrında fedakarca mücadele eden, can veren, yılmayan yoldaşlarımız, HALKIN YOLU'nun hatalarına karşı da sürekli mücadele etmelidir.

HALKIN YOLU, okurlarına dayanarak zor görevleri altetmede, hatalarını aşmada azimli, kararlıdır. İlerki sayılarımızda ele alacağımız bu değerlendirme ve sorunlar için şimdiden, başta devrimci işçileri, halkımızı, devrimcileri mücadeleye çağırıyoruz.

KİTLELERDEN ÖĞRENELİM

Bir Marksist için en iyi araştırma yöntemi kitlelere girmek ve kitleleri devrimcileştirme süreci nin zengin deneyleri ile Marksizmin canlı ruhunu diriltmektir.

Siyasi inşada teorik donanım bir anlamda er veya geç olabilmektedir. Ancak kitlelerle her seviyeden canlı bağlar kurmak ve ideolojik seviyeni hayat içinde siyasi olgunluğa eriştirmek... Hayatı değiştirirken, hayattan öğrenmek. Yüzlerce burjuva araştırma sisteminden, odalarda hayatı inceleme yönteminden çok daha emin, sağlıklı devrimci bir yöntem.

Hele hele toplumun her seviyesinden unsurlarla diyalog kurmak devrimci mücadelenin şu ya da bu meselesini tartışmak.

Vurgulamak istediğimiz şudur:
1- İktisadi siyasi araştırmalarda en emin kaynak halktır. Ve halkın doğal hamuruna şekil vermek de önderlerin görevidir.
2- Geçmiş olayları halktan öğrenelim. Örneğin Dersim nedir konusunda bir çalışma açılabilir, herkes Dersimi yaşamış kişilerle bu konuda röportaj seferber olur. Örneğin 50-60 dönemi, ya da 51 tevkifatı gibi tarihi günler için gazete öncülüğünde bütün Türkiye'de bir araştırmaya girilebilir.
3-Bütün yörelere gazeteye mektup yazın demek yetmiyor. Bizzat belli konularda öncülük edilmeli, platform yaratmalı. Genellikle herkes ya çekiniyor, ya havadis bulamıyor vb. yani yazmıyor. Mücadele ediyoruz bunlara karşı, ama gazete de belli konularda öncülük etmeli. Örneğin gazete resmi röportajlar, anketler açsın-en geri seviyeye inebilmeli - .

Pahalılık konusunda her gazete bir seri dizi yapıyor. Peki biz niye yapmayalım. Halkın nabzını ölçelim, sistemli olalım.

İZMİR'DEN
BİR PROLETER DEVRİMCİ

SINIF MÜCADELESİ SINIFSIZ TOPLUMA KADAR SÜRER

İzmirli bir yoldaşımızın yazdığı bu mektup, önemli sorunlara ve zaaflarımıza işaret etmektedir. Bu zaaf ve sorunlar, farklı biçimlerde de olsa, her alandaki mücadelemizde kendini ortaya koymaktadır. Bu bakımdan bütün yoldaşlar bunlar üzerinde durmalı, kendi alanlarındaki tezahürlerini ve başka zaafları tespit etmeli, bunların ideolojik-tarihi-sosyal köklerine inmeli, gazetemize ulaştırmalıdır. HALKIN YOLU, bu zaaflarımızı ilerde ele alacaktır.

Genel devrimcilik sınırları parçalanarak proleter devrimci hareketimiz gelişiyor... Bolşevik karakter ve davranışları, alışkanlıkları kazanılıyor, öğreniliyor.

İçinde yaşadığımız tüm ilişkilerde, her alanda, proletarya ve burjuvazi mücadelesi sürmektedir. Bu meselede insan iradesinin fonksiyonuna nasıl bakmalıyız? Meselenin bir yanı da budur. Uzun yıllar burjuva ilişkiler içinde yaşamış, üstelik halen genel devrimciliğin etkisini üzerinde taşıyan, ve mücadeleye girdiği dönemin hayalleri ile geleceğin zorluklarını, eski ile yeninin kavgasının ortaya çıkardığı zorlukları göğüslemeye çalışan kişi, kendini yenileyemez, burjuva yönün hakim hale gelmesini engelleyemez. Hergün ağırlaşan görevlerimiz karşısında kendini yenileyemeyenler gelecek mücadeleleri düşünmekten bile korkacaklardır.

Devrimi istemek yetmez. Büyük günler geldi mi hala mücadeleyi göğüsleme cesaretin var mı? Ama bunu yapabilmek, bugün yalnızca devrim istemek meselesi değildir; bugünden en ağır görevler üstlenmede cesaretli olmak, bugünden fırtınaları göğüsleyip göğüsleyememe meselesidir. "Kızıl Kayalar" da hapisanede deli numarası yapan yoldaşın tavrını örnek alacağız. Ama yarın değil, şimdiden.

Elbette burada mücadeleyi kişilerin iyi ya da kötü insan olmaları belirlemez.

Sınıf mücadelesi şimdiden fırtınalar yaşıyor. Tek tek yoldaşlar şimdiden iki çizgi arasında keskin mücadelelerle karşıkarşıyalar... Siyasi hareketimiz şimdiden fırtınalarla boğuşuyor. Mücadelenin merkezine kendini koyacaksın. Hiçbir hata, senin mücadelenin kenarında durman için gerekçe olamaz. Ancak, her gün ideolojik-siyasi gıdanı almazsan; devrimci siyaseti bir silah olarak kavrayamazsan, bugün değilse yarın, zorlukları göğüsleyemezsin. Siyasi çizginin doğruluğu yetmez onu hayata geçirebilmek bunun gereklerini yerine getirmek gerekir.

Bugün, taraftarlarımızın bilinç düzeyinin yükselmesi; deney, tecrübe aktarımı; uzun vadeli, sistemli, sabırlı çalışma acil ihtiyaçlarımızdandır.

Ama henüz; günlük pratik herkesi boğuyor; geniş perspektifle meselelere bakamıyoruz. Bir işçi arkadaşın deyimiyle dünyamız portakal, Türkiye'yi onun bir parçası olarak ele alamıyoruz. Türkiye'yi bütününden, bölgeyi bütünden, parçayı bütünden koparmak zaafımız var. Üstelik saflarımızda devrimci proleterleri, köylüleri böyle önemli bir potansiyeli barındırıyorken... Onların enerji ve insiyatiflerini harekete katabilmek, bizim zaaflarımızı aşabilmekten geçer. Bunu da hep birlikte yapacağız. Mücadelemiz, zaaflarımızı çözümleyerek, bir üst aşamaya sıçrayarak devam edecektir. Buna inancımız tamdır.

BİR PROLETER DEVRİMCİ
İZMİR

VAN YSE İŞÇİLERİ

Muradiye'deki kinimiz ve Ümraniye'deki hıncımızla faşist diktatörlüğü yıkmaya kararlıyız

Bizler Van'da YSE işçileriyiz.

YSE işçileri olarak, dünyadaki ve yurttaki gelişmelerin, ezilen halk sınıf ve tabakalarının lehine olduğunu görerek, günden güne daha aktif ve daha esnek bir ruha sahip olmamız gerekiyor. YSE işçileri olarak tüm çalışanların iş ve can güvenliği mücadelesiyle, öğrencilerimizin yurtsever demokratik eğitim mücadelesiyle beraber kendi öz programımızla iki süper devlete ve onların uşaklarına hizmet eden faşist diktatörlüğe karşı mücadelemizi bıkmadan, yılmadan sürdüreceğiz. Tüm ezilen halkımıza, Halkın Yolu aracılığıyla seslenirken, şunu iyi biliyoruz ki, Muradiye deprem felaketinin sorumlusu bizim olmayan devlettir. Muradiye depreminde yardım ve gerekli önlemler yapılmadı. Halkımız dışarda evsiz barksızdır.

Bir diğer gerçek de biz yurtsever devrimci işçiler tarafından bilinmektedir. 1 Mayıs Mahallesinde gecekonduları halkımızın başına yıkan faşistlerdir. O iğrenç yüzleri ile utanmadan halka hizmet ettiğini bağıran "üç dağ" ın devleti yıkılmaya mahkumdur. Halkımızın gücüyle yıkılacaktır. Tarih öyle ispatlamıştır ki, bu iğrenç ve faşist güçler artık yaşayamayacaklardır. Gerek Muradiye'deki kinimizle, gerek Ümraniye'deki hıncımızla. Doğu ve batı, sesimizi her taraftan yükseltiyoruz. Faşist diktatörlüğü yıkmaya kararlıyız.

Ümraniye'de yurtsever devrimci ruhuyla savaşan, mücadele eden Hasan Kızılkaya'nın mücadelesi hepimize örnektir.

Muradiye'de savaşan, dışarda kalan halka hizmet eden, onlara yol gösteren, gerçek kurtuluşlarına sarılmalarını söyleyen devrimci şehidimiz Hasan Kızılkaya'nın ve gecekondu halkının mücadelesini desteklediğimizi bildirerek, yoksul ama yılmaz ruha sahip gecekondu halkına, aramızda topladığımız 1300 lirayı yolluyoruz.

KAHROLSUN HALKIMIZIN BAŞINA EVLERİNİ YIKANLAR
KAHROLSUN MURADİYE HALKINA DÜŞMAN OLAN FAŞİST DİKTATÖRLÜK
YAŞASIN KIZILKAYA'NIN VE ÜMRANİYE HALKININ MÜCADELESİ
YAŞASIN DEVRİMCİ DEMOKRATİK HALK İKTİDARI MÜCADELEMİZ

Faşist baskıları, sosyal faşist yalan ve demagojileri açığa çıkalım

Sürgün ve kıyımlara son

Ülkemiz üzerinde ekonomik ve siyasi buhranın derinleşmesi, halkın devrimci mücadelesinin gelişmesi, halk düşmanları faşist diktatörlük, sosyal-faşistler ve oportünistleri korkutmaktadır. Kendilerini temize çıkarmak için bir sürü yalan ve demagojiye sarılıyorlar. Bunun birçok örneklerini gördük ve yaşadık. Amasya iline bağlı Suluova ilçesinde MHP'nin bir gecesinde, sinemada patlayan bombanın 2 kişinin ölümü ve 10'un üzerinde kişinin yaralanmasıyla sonuçlanan olayları faşistler, burjuva basını bayağı acınır bir şekilde anlatıyorlar. Fakat gerçekler külle örtülemez. Sinema içerisinde olan patlamanın içeriye atılan ya da özel olarak yerleştirilen bir bomba değil, geceye gelen kişilerin üzerinde patlayan bir bomba olduğu incelemeye gelen uzmanlarca da belirlendi. Patlamadan sonra dışarı çıkan faşistler tarafından, ilçe içerisinde bulunan ilerici, demokrat kişilerin dükkan ve işyerleri, TÖB-DER tahrip edildi. Olaylar sonucu Suluova Cumhuriyet Savcılığı tarafından 6 faşist tutuklandı. Tutuklanmanın üzerinden 1 hafta geçmeden Cumhuriyet Savcısının evi faşistler tarafından bombalandı. Bu karşı-devrimcilerin giriştikleri hareketler ezilen halk kitlesi tarafından büyük bir tepki ve nefretle karşılandı. Halkımız bunların halk düşmanı olduklarını somut olarak gördü, yaşadı. Sınıf mücadelesi sürdüğü müddetçe 15-16 Haziranlar, 1 Mayıslar gibi büyük işçi direnişlerini, Ümraniye gecekondu halkının faşist diktatörlüğe karşı devrimci direnişleri, Korit köylülerinin toprak mücadelesini göreceğiz.

Şehrimize yeni gelen faşist diktatörlüğün yeminli uşağı Amasya Valisi de kendini halkın yanında halk çocuğu ilan etmeye kalkıyor. Fakat boşuna. Çünkü Amasya'nın yiğit emekçi halkı artık böyle yalanlara kanmıyor.

Onlar, kimin kendilerinin dostu, yoldaşı olduklarını biliyorlar. Onlar, nerde devrimciler zora düştü, Amasya'nın yiğit emekçi halkı devrimcilerle orda omuz omuza mücadele ediyor. Evlatlarına sahip çıkıyor.

Daha bir hafta önce Amasya Lisesi'nde okuyan 13 devrimci arkadaşın ve Amasya içerisinde 154 yurtsever, demokrat öğretmen ve memurları sürmeleri öğrenci velileri ve halk tarafından büyük tepkiyle karşılandı. Amasya Lisesi'ne yeni gelen faşist müdür Muhammet Bodur ve onun çevresi olan idare (tabi idarede de Burhanettin Büyükahıska ve Necmettin Gamsız gibi azılı faşistler var) okul içerisinde gelişen devrimci mücadeleyi akılları sıra bastırmaya, onu durdurmaya çalışacaklarını sanıyorlar. Yanılıyorlar! Onlar bilmiyorlar ki, bizi ne faşist diktatörlüğün zulmü ne sosyal-faşistlerin yalan ve demagojileri ne de oportünistlerin sahte Marksist-Leninist tezleri bizleri yıldıramaz. Okuldan Yüksek Disiplin Kurulu tarafından uzaklaştırılan arkadaşların 4'ü bir sene boyu hiç bir okulda, diğer 9 arkadaş ise Amasya ili sınırları içerisinde okuyamayacaklar. Biz, burjuvazinin tanıdığı haklardan sonuna kadar yararlanacağız. Fakat biz proleter devrimciler onları hiç bir zaman öğrenim özgürlüğü ve can güvenliğini sağlayan kurtuluş yolu olamayacağını, öğrenim özgürlüğü ve can güvenliğinin sadece ve sadece demokratik halk devrimiyle sağlanacağının propagandasını en geniş kitlelere yapacağız.

NE AMERİKA NE RUSYA KAHROLSUN FAŞİST DİKTATÖRLÜK VE SOSYAL-FAŞİZM !
YAŞASIN BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE !
YAŞASIN DEVRİMCİ DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ !
YAŞASIN PROLETARYA PARTİSİNİN YENİDEN İNŞASI
YAŞASIN PROLETER DEVRİMCİLERİN BİRLİĞİ !
FAŞİST EĞİTİME SON !
YAŞASIN YURTSEVER DEMOKRATİK EĞİTİM MÜCADELEMİZ !
ÖĞRENİM ÖZGÜRLÜĞÜ CAN GÜVENLİĞİ !

AMASYA'DAN HALKIN YOLU'NDA
PROLETER DEVRİMCİLER

DÜZENİ YANSITAN BİR AYNA

Geçtiğimiz hafta içinde Milliyetçi Cephe'nin Maliye Bakanı Cihat Bilgehan, Cumhuriyet Senatosu'nda "ekonomik durum ve hayat pahalılığı" konusunda yapılan genel görüşmede hükümete ve Bakanlığına yöneltilen eleştirileri cevaplamış ve konu üzerinde açıklamalarda bulunmuştur. Bunlar günlük gazetelerde yayınlandı. (14 Aralık Milliyet, Cumhuriyet, vs.) Başbakanının, 70 sente muhtaç olduklarını açıkladığı, Milliyetçi Cephe hükümetinin Maliye Bakanı Bilgehan'ın açıklamaları düzeni yansıtan bir ayna. Bu açıdan önemli. Bilgehan, düzenin "kötülükleri"nden ve "aksaklıkları"ndan yakınırken, düzenin kendisini sergilemiştir. Bilgehan, köşeye sıkışmış, çıkış yolu olmayan birinin ruh haleti içinde, "eleştirilerin insafsız" olduğunu, mevcut zorluklardan "cesaret ve inançla" hareket edilirse çıkılacağına inandığını belirtmiştir. Köşeye sıkışan ve çıkış yolu olmayan sadece Bakan değil, Türkiye'de hakim olan düzenin doğrudan kendisi. Temsilcileri çıkış yolunu "iman" gücünde görüyorlar artık.

Proleter devrimcilerin, yıllardır, işçi sınıfı ve çalışan halk yığınlarına anlatarak kavratmaya çalıştıkları şeyleri Bilgehan'ın kendisi itiraf ediyor. Türkiye'de hakim olan düzenin, emperyalistlerin, emperyalistlerin uşağı tekelci burjuvazinin ve toprak ağalarının düzenini -hem de bunların sözcülerinden biri- yarı-sömürge, yarı-feodal yapıyı ve onun yol arkadaşı olan iktisadi ve siyasi istikrarsızlık ve buhranları ve bunların çözümsüz olduğunu açık açık beyan ediyor.

Türkiye derin bir iktisadi ve siyasi buhran içerisinde. Faşist diktatörlüğün yürütücüsü MC tarafından bir dizi "istikrar" tedbiri -devalüasyon, zamlar vs.- uygulamasına rağmen, istikrarsızlık ve buhran daha da derinleşmektedir. Ve bu buhran emperyalist revizyonist sistemin buhranından hiç de ayrı bir şey değil. Tam tersine, emperyalist revizyonist sistemin buhranı ülkemizdeki buhranı daha da derinleştirmekte. Bilgehan bunu şöyle ifade ediyor: "Hızını henüz kesemediğimiz enflasyon, daha ziyade dış durumlardan kaynaklanmaktadır". Ve yine Maliye Bakanı, "sanayi ülkelerindeki durgunluğun Türkiye'yi de etkisi altına aldığını" belirtmektedir.

İşte emperyalizme bağımlılığın kaçınılmaz sonucu bu. Sanayi dışa bağımlı, döviz, enerji, hammadde barboğazları işletmeleri derinden etkiliyor, böyle giderse önümüzdeki aylarda birçok fabrikanın üretimi durdurması söz konusu. Hükümet elini emperyalistlere onların uluslararası mali kurumlarına, IMF'ye, konsorsiyumlara açmış vaziyette. I. MC Maliye Bakanı Yılmaz Ergenekon'a emperyalistler emir veriyorlardı. şimdi ise emperyalistler uluslararası bankalar, IMF, kendine avuç açmış -70 sente muhtaç- hükümete biraz borç vermek için muhtıra veriyor. Bu komünistlerin "uydurması" değil, bizzat Bakan söylüyor. Senato'daki eleştirileri cevaplandırırken "dış ekonomik, muhtıraları dikkate almadan, tenkit yapmak hatalıdır" diyor. Bilgehan'ın dediği açık; Senato üyelerine temkinli olmalarını emperyalist efendilerinin mali kurumlarının verdiği muhtıraları gözönünde bulundurmalarını, emperyalist efendilerinin talimatlarını uygulamak zorunda olduklarını ifadeediyor. Gerçi MC'nin Maliye Bakanı yemin billah ederek "Türk ekonomisini ipotek altına alacak bir taahhüde imza koymayacaklarını" bildirmektedir. Türkiye ekonomisi zaten ipotek altındadır. Ülkenin servetlerini, işçi sınıfı ve çalışan halk yığınlarının alın terini emperryalistlere peşkeş çekerek vatan satıcılığı yapanlar "dış ekonomik -siz emperyalist diye okuyun- muhtıralara boyun eğenler şimdiye kadar ülkemizi emperyalistlerin ipoteğine soktukları gibi, bundan sonrada ülkemizi ipotek altına sokan anlaşmalara imza koyacaklardır. Bilgehan daha bir kaç ay önce IMF'nin emirleriyle işçi sınıfı ve çalışan halk yığınlarının sırtına bindirdikleri zamları, devalüasyonu methetmekte "cesurane tedbirler" olarak ilan etmektedir. Önümüzdeki günlerde de büyük burjuvazi ve toprak ağalarının iktidarı buhranın yükünü işçi sınıfı ve çalışan halk yığınlarının üzerine yıkmak için yine "cesurane tedbirler" alacak, efendilerinden biraz daha borç alıp durumu "düzeltmeye" çalışacaklar. Ama boşuna, emperyalistlere her el açtıklarında ülkeyi daha da bataklığa sürüklemekte halkın sırtına yeni yükler getirmektedirler. Büyük burjuvazi ve toprak ağaları ve onların iktidarları battıkça da halkın sırtına yüklemeye çalışacaklardır. Nitekim Bilgehan bunları da itiraf etmektedir: "Enflasyonla mücadelede başarılı olabilmek için memur maaşları kat sayısında ve taban fiyatlarındadikkatli bir politika izledik. Taban fiyatları düşük tutmamız da bunu göstermektedir. Yoruma dahi gerek yok. "Bütçe bakımından ortaya çıkan zorluklar da 1977 bütçesinde katsayının 10'dan 12'ye çıkarılması" olduğunu söyleyen Bilgehan memurların aldığı bir kaç yüzliraya da göz dikmiştir. Bunların yanısıra şimdi sıra IMF'nin "muhtıra"sında yer alan işçi ücretlerinin dondurulmasıdır. Bilgehan her ne kadar buna "imza koymayacaklarını" söylemekteyse de ne de olsa yine de emperyalistlerin "muhtırasını dikkate almaları" gerekmektedir!

Bilgehan "Türkiye'nin ekonomik bakımdan zorluklar içinde bulunduğu bir gerçektir. Ancak bu aşılabilir" demektedir.

Nasıl?

Emperyalistlere avuç açarak borç dilenerek, bir yandan paranın değerini düşürürken, diğer yandan karşılıksız para basıp enflasyonu körükleyerek, çalışan halk kitlelerinin yaşamını giderek katlanılmaz hale getirerek mi?

Hayır, emperyalistlerin, onların uşağı tekelci burjuvazinin ve toprak ağalarının -Bilgehan ve onun gibilerinin sözcülüğünü yaptıkları- iktisadi düzen, yani emperyalizmin hüküm sürdüğü yarı-sömürge, yarı-feodal Türkiye'de bu zorlukları -azalabilir, artabilir ama- aşmak mümkün değildir. Bilgehan bunu çok iyi bilmektedir ve bugünkü durumdan ha bugün, ha yarın ömrü sona erecek olan kendi hükümetlerinin sorumlu olmadığını ispatlamak için bu gerçeği de ifade etmektedir. Bilgehan bu durum için "ne bugünkü hükümetlerin sorumsuzluğundandır ne de yarınki hükümetler bunu çözebilecek durumda değildir" ve "bizim bugünkü hükümetimiz de dahil, hiç bir hükümet bunda muvafak olamamıştır." derken tam bir çıkmaz içindedir. Daha doğrusu onun çıkmazı düzenin çıkmazından gelmektedir.

Büyük burjuvazi ve toprak ağalarının iktidarları 1950'lerden bu yana emperyalistlere sürekli ellerini açmışlar, ülkenin zenginliklerini; işçilerin, yoksul köylülerin, çalışan halk yığınlarının alınterini (Marshall, Truman doktrinleri gereği ABD emperyalistlerinden "yardım" alabilmek için, 65 lerden bu yana da Brejnev doktrini gereği, Rus sosyal-emperyalistlerinden bir parça sadaka alabilmek için) emperyalistlerin "ziyafet sofrasına" sunmuşlardır. Hep "zorlukları aşma, problemi çözme" adına. Ama zorluklar aşılmamış, problem halledilememiştir.

Ve bu -bunu da Bilgehan diyor- "ne bugünün ne de yalnız geleceğin problemi değildir". Doğru, bu yarı-sömürge, yarı-feodal yapının problemidir. Ayrılmaz yol arkadaşıdır.

Büyük burjuvazi ve toprak ağaları onların devleti düzenin problemleri her derinleştiğinde "çözmek" için maliyetini işçi sınıfına, köylüye, çalışan halk yığınlarına ödetmeye çalışmışlar, buna karşı en ufak bir direniş olduğunda her türlü zorbalıkla bastırmaya çalışmışlardır.

Peki bu problemin çözümü yok mu?

Vardır.

Ama bu çözüm ne Amerikan emperyalizmi ve onların uşaklarının gösterdiği, reformcu CHP'nin de boyun eğdiği, iktisadi ve siyasi "tedbirleri" ne de "batının tekellerine bağımlılığı azaltıyoruz" diyerek, Amerikan emperyalizminin yerine geçmeye çalışan, kendi yatırımlarının ve "yardım"larının reklamını yapan Rus sosyal-emperyalistleri ve uşaklarının boyunduruğudur.

Çözüm, işçi sınıfı ve çalışan halk yığınlarının proleter devrimci hareketin bayrağı etrafında toplanarak mücadeleye atılmaları emperyalistleri, işbirlikçi büyük burjuvazi ve toprak ağalarının iktidarını alaşağı ederek proletaryanın önderliğinde halkın demokratik diktatörlüğünü kurmak, emperyalistleri sosyal-emperyalistleri ülkeden atmak, büyük burjuvazinin mülküne, bankalarına elkoymak halk iktidarı vasıtasıyla işçi sınıfı ve çalışan halkın denetimine vererek onların ortak mülkiyeti haline getirmek, toprak ağalarının topraklarına elkoyarak yoksul köylülerin toprak hasretini gidermek; kısaca, yeni demokratik devrimi gerçekleştirerek durmaksızın sosyalizmi inşa etmektir. Gerçek ve tek çözüm yolu budur. Başka bir yol yoktur.

Oymapınar barajında direniş var

Oymapınar Barajında çalışan işçilerin mektubu gazetemize ulaştıktan bir-iki gün sonra Baraj inşaatında çalışan 450 işçi direnişe geçmiştir.

Şimdiye kadar yapılan birçok haksızlığa, sendika seçme özgürlüklerinin engellenmesine boyun eğmeyerek mücadele eden işçiler, en son olarak 16 arkadaşlarının işten atılması üzerine direnişe geçmişlerdir.

Alman-Avusturya ve Türk tekellerinin ortak yapımı olan Baraj inşaatında, işverenler, işçilerin sendikalaşmasını sürekli engellemeye çalışmışlar, kendi denetimlerindeki sarı sendikalara kaydolmalarını istemişlerdir. Oymapınar işçileri, bütün engellere rağmen, DİSK'e bağlı Tek Ges-İş sendikasında örgütlenmeye başlamış, işverenler bunu önleyemeyince, sendikanın şube yöneticileri de dahil olmak üzere 16 işçiyi işten atmış, işçilerin sendika seçme mücadelesini böylecene bastıracağını hesaplamış, ama karşısında işçilerin direnişini bulmuştur.

Oymapınar işçileri, birliklerini güçlendirir,direnişlerini kararlılıkla sürdürürlerse, işverenlerin bu oyunlarını da boşa çıkartacak, işten atılan arkadaşlarını tekrar geri aldıracaklardır.

Manavgat Oymapınar Baraj İşçileri

Demokratik Halk Devrimi mücadelesi hayatın her alanında sürecektir

İki süper devletin hegemonya mücadelesi verdiği yarı-sömürge , yarı-feodal ülkemizde; faşist diktatörlüğe, sosyal-faşizme ve feodal toprak ağalarına karşı verilen Demokratik Halk Devrimi mücadelesinde Profilo işçilerinden,Korit köylülerinden, 1 Mayıs gecekondu halkından öğreniyoruz, öğreneceğiz.

İşyerimiz Manavgat ırmağı üzerine kurulan -aynı zamanda Keban'dan bir kaç misli daha büyüklüğü ile tanınan- Oymapınar barajıdır. Baraj 1962'lerde başlamış olup; Alman, Avusturya ve Enka ve Nurol adlı iki Türk şirketine satılmıştır. Ön çalışmalarından sonra nihayet 1977'nin Haziran ayında toplu işçi almaya başlandı. İşyerinde çalışma süresi 11 saattir. Haftalık tatil ise verilmemektedir . Günlük ücret genel olarak 90 lira ile 220 lira arasında değişiyorsa da kesin bir günlük ücret yoktur. Her aldığımız aylık değişik miktarlarda oluyor. Yattığımız yerler ise ahırdan farksızdır. Milliyet kavgası her yerde olduğu gibi burada da yaptırılmaya çalışılıyor. Ancak proleter devrimci arkadaşların önderliğinde verilen mücadele ile bu oyun boşa çıkarıldı.

Diğer tarartan daha işçiler işe alınırken sahte bir yere imza attırılarak Bayram Sökmen adlı faşistin, BES-İŞ adlı sendikasına kayıt edilmişlerdir. Bunu ancak daha sonra anlayabildik. Temmuz ayının sonlarında TÜRK-İŞ'e bağlı TEZ-İŞ sendikası işyerine gelerek bir sürü yalan ve aldatmacalarla bir kısım işçi arkadaşları üye kayıt etti. Ancak daha sonra işçileri 450.000 liraya BES-İŞ'e satıp kaçtı. Bunun üzerine başına bir avuç revizyonistin çöreklenmesine rağmen sınıf sendikamız olan DİSK'in TEK-GES-İŞ Manavgat Şubesi kuruldu. Şu anda TEK-GES-İŞ'e üye olan işçi sayısı 350 civarındadır.

1 Aralık günü işverenler 16 arkadaşımızı hiç bir gerekçe göstermeden işten attılar. Bunun üzerine iş kolunda bulunan toplam 450 işçi arkadaş büronun -işverenin bürosunun- önüne toplanarak olayı protesto ettiler. Tercüman aracılığı ile dağılmamızı, yoksa hepimizin işine son vereceklerini söylediler. Biz de işten atılan arkadaşlarımızın geri alınmasını yoksa sonuna kadar direneceğimizi söyledik. Kararlı mücadelemizden korkan işverenler 16 arkadaşımızı geri aldılar.

5 Aralık 1977 günü Manavgat Çağlayan Sinemasında TEK-GES-İŞ yöneticileriyle işçiler ve konuklar arasında bir söyleşi toplantısı yapıldı. 9 Aralıkta DİSK TEK-GES-İŞ ile, TÜRK-İŞ'e bağlı TEZ-İŞ sendikaları arasında Manavgat 'ta mahkeme vardır. Sonuç ne olursa olsun, biz ekonomik ve siyasi haklarımızın dilek ve temennilerle değil, masa başında anlaşmalarla değil, mücadelelerle alınacağının bilincindeyiz. Demokratik Halk Devrimi mücadelesini Oymapınar'daki mücadelemizle birleştireceğiz, ve devam ettireceğiz.

YAŞASIN İŞÇİLERİN KÖYLÜLERİN DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ MÜCADELESİ !

8 SAATLİK İŞGÜNÜ

MESAİLERE ÜCRET ÖDENMELİ

YASAL HAK OLAN 2 GÜNLÜK HAFTA TATİLİ UYGULANMALI

SENDİKALAŞMA HAKKI TANINMALI

DEVRİMCİ İŞÇİLER SENDİKA YÖNETİMİNE !

YAŞASIN İŞÇİLERİN DEVRİMCİ BİRLİĞİ !

NE ABD NE RUSYA BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE !

Genel kurul hazırlığı yapılırken:

DİSK İÇİNDE REVİZYONİSTLERİN ENTRİKALARI

DİSK'in 22 Aralıkta yapılacak olan genel kurulu öncesinde sendikanın başına çöreklenmiş olan revizyonist elebaşılar çeşitli entrikalara giriştiler. Revizyonist elebaşılar; Türkler-Ertürk-Karaca çetesi 22 Aralıktaki kongreye "hazırlık" yapıyorlar. İşçi sınıfının uzun mücadeleler sonunda oluşturduğu ve nice canlar vererek yaşattığı DİSK'i kendi çiftlikleri haline getirerek yağmalayan Rus sosyal-emperyalistlerinin beşinci kolunun basleme örgütü İGD'ye işçilerin aidatını peşkeş çeken,bütün "görevi" Rus yeni çarlarının propagandasını yapmak "Politika" gazetesini "yaşatmak" için DİSK'i milyonlarca borç altına sokan,işçi sınıfı ve halk düşmanlığı ve Rus sosyal-emperyalistlerine uşaklıkta "uzman" olanlara yüzbinlerce lira ödeyen, MESS'e karşı yiğitçe direnen işçilere 1000 lira ile iki ay yetinmesini söyleyen ve işçi sınıfına karşı sayılamayacak kadar çok suç işleyen revizyonist elebaşılar, şimdi bunların üstünü örtmenin ve genel kurulda "zaferleri" üzerine nutuklar atmanın, önümüzdeki dönemde de DİSK'i nasıl çiftlikleri gibi kullanabileceklerinin, işçi sınıfının kanını nasıl yine kene gibi emeceklerinin "hazırlığını" yapıyorlar. DİSK'teki bu "saltanatlarını"sürdürmek için yapmayacakları hilekarlık ve sahtekarlık yoktur.

Son olarak bu sahtekarlıklarına bir yenisini daha eklemişlerdir. Sosyal-faşist elebaşılar yönetimini gaspettikleri Maden-İş'in üye sayısını sahtekarca şişirerek genel kurula daha çok delege ile gitmek için sendikanın üye sayısını kağıt üzerinde artırmaya kalkmışlardır. Daha birkaç ay önce yapılan Maden-İş Genel Kurulunda aidat ödeyen üye sayısını 64 bin olarak ilan eden revizyonist elebaşılar şimdi bunun 86 bine çıktığını söylemektedirler. Bırakalım Maden-İş'in üye sayısının artmasını revizyonist elebaşıların ihanetinden ve karşı-devrimci faaliyetlerinden dolayı yüzlerce işçi Maden-İş sendikasından kopmuşlardır. Revizyonist sendika ağaları MESS'e karşı direnen işçi sınıfına karşı en büyük grev kırıcılığı yaparak işçi sınıfının MESS'e karşı birliğini parçalamaya çalışmışlar, birçok işçinin mücadeleden ve sendikadan uzaklaşmasına neden olmuşlardır. Maden-İş'in üye sayısı artmamış tam tersine, sendika ağalarının ihanetinden dolayı azalmıştır.

Şimdi bu revizyonist sendika ağaları birkaç ay içinde üye sayısının 64 binden 86 bine çıktığını öne sürerken iki amaçla hareket etmektedirler.

Birincisi,işçi sınıfının MESS'e karşı yürüttüğü fedakar direnişteki grev kırıcı faaliyetlerini gizlemek, sendikayı büyük bir "başarı" ile yönettiklerini ve böylesine "sıkıntılı" günlerde dahi sendikanın yeni üyeler -hem de birkaç ay içinde 22 bin kişi-"kazandığını" göstererek nasıl "başarılı" olduklarını ispatlamak.Kısacası şimdiye kadarki bütün işçi sınıfı düşmanı ve bozguncu faaliyetlerin üzerini böylece örtmektir.

İkincisi ise, daha önce değindiğimiz gibi üye sayısını şişkin göstererek, genel kurula daha fazla delege ile katılarak DİSK'te sendika ağalığını sürdürmektir.Revizyonist elebaşıların hesapları bunlardır.

Ama hesapları gerçekleşmemiştir.

DİSK üyesi devrimci işçilerin şimdiye kadar revizyonist sendika ağalarına karşı sürdürdüğü mücadelenin sonucu ve kendi aralarındaki menfeat çatışmalarından dolayı reformcu sendika ağaları revizyonist sendika ağalarının bu planını suya düşürmüşler yönetim kurulu toplantısında Maden-İş'in üye sayısının 64 bin olarak kabul edilmesi kararını almışlardır. Bunun üzerine revizyonist sendika ağaları sosyal-faşist karakterlerine uygun olarak yönetim kurulunun bu üyelerinin üzerine yürüyerek zorbalıkla hesaplarını gerçekleştirmeye çalışmışlardır. Revizyonist zorbalar, Türkler, Ertürk, Karaca çetesi, kendilerinden olmayan herkese karşıdırlar ve kendilerine karşı en ufak bir karşı çıkışa dahi tahammülleri yoktur ve DİSK içinde tam bir sosyal-faşist hegemonya uygulamaya çalışmaktadırlar.

DİSK üyesi devrimci işçiler şimdiye kadar bu zorbalığa boyun eğmeyip mücadeleye atıldıkları gibi bundan sonra da mücadeleyi kararlılıkla sürdürmelidirler. İşçiler proleter devrimci bayrağın altında toplanarak sendikalarını denetlemeli, Devrimci İşçiler Sendika Yönetimine şiarını hayata geçirmek için başta sosyal-faşist sendika ağaları olmak üzere, sendika ağalığını yıkmak için ileri atılmalıdır.

MİTİNG VE YÜRÜYÜŞ HAZIRLIKLARI

Yapılan son zamlara karşı ülkenin pek çok yerinde mitingler düzenlendi. Çalışmalar bu zamları protesto üzerinde yoğunlaştırıldı. Yapılan mitingler ve diğer çalışmalar proleter devrimcilerin hala halkın küçük bir azınlığına önderlik edebildiklerini çarpıcı bir şekilde yeniden gösterdi. Diğer hareketler gibi bizler de pek çok yerde sadece taraftarlarımızı harekete geçirebildik, yürütebildik. Halbuki sokaktaki sıradan bir adam bile zamlar ve devalüasyonlar konusunda halk yığınlarındaki karşı çıkışın, öfkenin ne kadar yoğun olduğunu rahatlıkla tespit edebiliyordu. Halk yığınlarının bu yoğun karşı çıkışlarına rağmen mitinglerimizle ve diğer mücadele biçimlerimizle, bizler, hala alışılmış azınlığı harekete geçirebildik.

Bu durum bizleri şu soruyu sormaya itti: "Acaba bizler halk yığınlarının bu görülmemiş boyutlara ulaşan mücadelesine, tepkisine, karşı çıkışlarına cevabımızı; onlarla birleşmemizin önünde engel, zayıflığımızın esas sebebi olan eski taktiklerimizi sürdürerek mi veriyoruz?"

İzmir'de proletér devrimci hareketlerin bu konudaki çalışmaları, bu soruya olumsuz cevap vermemizi engelledi. Proleter devrimci hareketler, bir miting hazırlığı içindeler, bu hazırlık hala sürdürülüyor. Ancak sonuç şimdiden açıktır ki, her hareket sadece kendi taraftar kitlesini yürütmekten öteye adım atamayacaktır. Çünkü miting hazırlıklarının halk yığınlarının bağrında sürdürüldüğü ve bunu ideolojik mücadelemizin canlı bir aracı haline getirmede üzerimize düşenleri gerektiği gibi yapabildiğimiz bir çalışmanın içinde değiliz. Halk yığınlarını, proleter devrimcilerin önderliğinde, onların saflarında bu son zamlara karşı açık protestolara çekmenin yolu budur. Yığınlar üzerinde etkili olan reformist ve diğer burjuva düşünceleri yıkmadan, onları, umudun sadece kendi kollarında olduğuna ve bizleri kendi kollarımızın kurtaracağına ikna etmeden, inandırmadan, çağrı bildirileri, afiş ve duvar yazılarıyla mitinglere, yürüyüşlere ve diğer mücadele biçimlerine seferber edebileceğimizi düşünemeyiz. Çünkü onları hareketsizliğe iten, suskunluğa ve boyun eğişe çağıran reformcuların yaydıkları burjuva düşüncelerin, reformist hayallerin etkisinden onları kurtarmadıkça, onların karşı çıkışları ve öfkeleri, açık protestolar halini alamaz... İşte bizler bu konudaki görev ve sorumluluklarımızı ne ölçüde kavramışsak ve ne ölçüde yerine getirebiliyorsak, yürüteceğimiz, harekete geçireceğimiz sayı o ölçüde artacaktır. Bunu ne ölçüde gerçekleştirebiliyorsak,aydın karakterini, kuru slogancılığı, soyut ideolojik gevezeliği o ölçüde terk etmiş olacağız. Ancak yığınları hareketsizleştiren,bu burjuva ideolojisinin etkisini yıkabilmek için de başta gerekli olan temel şart şudur: Marksizm-Leninizmi inceleme, araştırma ve öğrenme. Çünkü bu faaliyeti Marksizm-Leninizmi öğrenme ile birlikte sürdürmezsek, doğru,sistemli ve planlı bir şekilde sürdüremeyeceğimiz açık bir şey!

Mitinglerimizin ve diğer mücadele biçimlerimizin halk yığınlarının önemli bir kesimini harekete geçiremeyişinin temelinde bu faaliyetin yeterince sürdürülememesi yatmaktadır. Zamlar ve devalüasyonlar konusunda da işçi sınıfının bilimsel dünya görüşünün rehberliğinde mücadele eden proleter devrimciler bu konudaki mücadelede diğer akım ve siyasetlerle (başta reformistler olmak üzere) muhtevada, yöntemde, araçlardaki farklılıklarını netleştirip, açıklayamazlarsa, yığınlara önderlik yapamazlar,yığınları ha-

İzmir'de işsizliği, hayat pahalılığını, faşist baskıları protesto mitingi yapıldı

Biz Halkın Yolu'nda mücadele eden devrimciler,Halkın Kurtuluşu ve Halkın Birliği taraftarlarıyla ortak olarak tertiplediğimiz "İşsizliği, Hayat Pahalılığını, Zamları, Faşist Terörü Protesto" mitingini 4 Aralık Pazar günü yaptık. Yürüyüşün başladığı yerde birkaç arkadaş, çevremizde toplanan halka coşkun bir dille mitingin kimlere karşı, ne için yapıldığını anlatarak,kendilerini saflara çağırdı. Yürüyüş boyunca bu çağrı devam etti, aynı zamanda gazetemiz ve broşürler satıldı. Halka çağrı yapan bir kız arkadaşımızı gözleyen polis, onun halkla konuşmasını engellemek istedi. Ancak kız arkadaşımız polisin bu müdahalesinden yılmadı ve konuşmasını sürdürdü.

2000'in üzerinde katılımın olduğu mitingte, ortak tespit edilen ve mitingin amacıyla ilgili sloganlar atıldı. Cumhuriyet Meydanı'na gelince, üç arkadaş konuşma yaptı. Daha sonra devrim andını içerek, dağıldık.

Devrimci Selamlar.

İZMİR'DEN
BİR PROLETER DEVRİMCİ

Gazetemiz Halkın Yolu'na

Gürçeşme semtimizin sorunlarını dile getiren imza kampanyamızda işçi-meyhaneci-pazarcı- yağlı boyacı-bakkal-tornacı-kahveci- emekli-dökümcü-köfteci-ev kadını-şoför-memur-frezeci-nalbant'tan toplanan 605 imzayı yolluyoruz.

GÜRÇEŞMELİ HALKIN YOLU TARAFTARLARI VE GÜRÇEŞME HALK-DER ADINA LÜTFÜ YALANSIZ

GÜRÇEŞME'NİN EMEKÇİ HALKI!

Halkımızın iş ve can güvenliğinin her günkünden daha çok elinden alınmaya çalışıldığı günümüzde; en geniş halk yığınlarının çalışan sınıfların, iş ve can güvenliği kazanma yolunda mücadeleye atıldıklarını görmemek elde değil. Bugün kırlarda toprağa kavuşma mücadelesinden, şehirlerde fabrika hareketlerine dek... Gecekondu yıkımına karşı mücadeleden, gençliğin öğrenim özgürlüğü ve can güvenliğini kazanmak için verilen bu mücadeleler TÜM HALKA İŞ VE CAN GÜVENLİĞİ'ni DEVRİMCİ TARZDA kazanma savaşıdır.

Pahalılığın ve faşist demir yumruğun şiddetini daha fazla artırdığı son günler; geniş yığınların yaşama koşullarını daha da zorlaştırmıştır.

Tüm Halka İş ve Can Güvenliği' nin bir parçası olarak Gürçeşme Halk Dayanışma Derneği'miz Gürçeşme emekçi halkımızın acil semt sorunlarının çözümü için bu kampanyayı açmıştır. Aşağıda maddeler halinde yazılı sorunlarımızın çözümü bir dizi mücadele ile yürütülecektir.

Gürçeşme halkının yaşamında çok köklü alt-üst oluşları yarata mayacağını, Gürçeşme halkının iş ve can güvenliği meselesine köklü devrimci çözümler getiremeyeceğini bilerek ve gerçek çözümün DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ meselesi olduğunun bilincinde olarak aşağıdaki so runların çözümü için bütün halkımızı imza atmaya çağırıyoruz.

1- Otobüs seferleri halkımızın işe gidiş-geliş saatleri olan sabah ve akşam saatlerinde oldukça yetersizdir. Çalışan halkımız o yorgunluk üzerine 'balık istifi' gibi gelmekte ya da sabahleyin caddelerde uzun kuyruklar halinde oldukça beklemektedir. Bu açıdan sabah-akşam seferler muhakkak artırılmalıdır.

2- Kış mevsimine girdiğimiz bu günlerde açık duraklarının kapalı duraklara çevrilmesi daha da acil leşmiştir.

3- Halkın genel sağlığını en yakından tehdit eden ve son günlerde gazetelerde yer alan kolera ve bağırsak hastalıklarının Gürçeşme'de görülmemesi için hiç bir sebep yoktur. Bu yüzden;

a) Çöp arabalarının seferlerini artırması ve çöplük yerlerin, pis sokakların ilaçlanması,

b) Gürçeşme son durak için durum daha acilleştiğinden oradaki çöplerin halka zarar vermesini ön lemek yolunda belediyece geniş bir çöplük yerinin ayarlanması ve çöp seferlerinin esnafın çıkarı ve halkın sağlığı için artırılması.

4- Kışın caddelerde yürünmez durumda kalmamıza sebep olan, evlerimizin temellerini yıkan, evlerimizi basan yağmur sularının zararsız hale getirilmesi için bozuk kanalizasyonların tamiri, Gürçeşme son durak, Taş Ocakları, Karakol durağı, Merdiven Başları, Çamlık beldesi ve Kemer Ferahlı havalisinde meselenin daha acil çözüme gidilmesi gerekmektedir.

5- 2235 ve 3556 sokakların da toprak kaymalarına köklü çözüm olarak ora halkının evlerinin yeniden inşası, en azından şimdilik emniyet duvarlarının inşası şarttır.

6- Elektrik kısıtlamasının kal dırılması. Elektrik kısıntısının en çok semtimizde olduğu açık bir gerçek. Ülke elektrik şartelini emperyalistlere teslim eden anlaşmaların ağır yükünü ne Gürçeşme halkı çekmelidir, ne de emekçi halkımız çekecektir. Bu yüzden elektriği kısıtlamak için hiç bir sebep yoktur.

TÜM HALKA İŞ VE CAN GÜVENLİĞİ YAŞASIN GÜRÇEŞME HALKININ BİRLİK VE MÜCADELESİ !

Direnişteki Maraş Belediye işçileri

HY- Neden direnişe geçtiniz?

Bİ- Bir aylık iki ikramiyemizi vermediler. Kurban Bayramı geldi, kurban alamadık. Çocukların sırtı na bir şey alamadık. Kış geldi çattı; odun, kömür alamadık. Hakkımızı vermiyorlar ki, ihtiyacımı zı görek.

Öte yandan bırak kardaşım kurbanı, odunu, evin ihtiyacını da cebimize bir tütün, bir çay parasına muhtaç olduk. Bakkal her gün kapıya geliyor, borcunuzu verin diye. Hatta şimdi borca mal da vermez oldu.

HY- Hakkınızı alana kadar direnecek misiniz, Arkadaşlarınız kararlı mı?

B.İ.-Abi direnmekten başka ne çaremiz var ki, ta ki hakkımızı alana kadar direneceğiz. Şimdilik birbirimize bağlıyık, ama ilerde belki dağılabilir. Dağılanlara en gel olmaya çalışacağız.

HY- Yarın bayram, direnişi sür dürecek misiniz? Yoksa dağılacak mısınız?

B.İ.- Bize kalırsa direniş yerinde kalmak istiyoruz. Çünkü evde ne yapak; kurbanlık almadık,ev de birşey yok. En iyisi direniş yerinde kalmak. Ama sendika temsilcisi bayramda evlerinize gidin diyor, eve gidip ne yapak. Eve vardıkmı çoluk-çocuk para istiyor.

HY- Hangi sendikaya bağlısınız, sendika hakkınızı arıyor mu, temsilcinizin işverene karşı tavrı nasıl?

B.İ.- DİSK'e bağlı Genel-İş sen dikasına üyeyiz. Ökkeş Bağdatlı di ye bir şube temsilcimiz var. Bir de Ökkeş İlbaylı diye Gaziantep bölge temsilcimiz var. Ökkeş Bağdatlı, Ökkeş İlbaylı bu adamlar ara sıra yanımıza geliyor. Belediye Başkanının hakkımızı vermediklerini söylüyorlar.Yerel seçimler de CHP'li başkanı seçin diyor. Başka şeylerden hiç bahis yapmıyor.

HY- Oy kullanmaya gidecek misiniz, hangi partiye oy kullanacaksınız?

B.İ.-Bire kardaşım şaştık hangi partiye oy vereceğimizi. Bütün partiler ucuzluktan; f:karalıktan evsizlikten sizleri kurtaracağız diyorlar. Yalan palanla bizi kandırıyorlar. Ama hiç bir şey yaptıkları yok. Bizim temsilci belediye meclis üyeliğine adaylığını koyuyor, bize de CHP'ye oylarınızı verin diyor.

HY- Bu direnişten önce başka hiç direnişe geçtiniz mi, ne gibi sorunlarla karşılaştınız?

B.İ.- Bundan 3-4 ay önce 3 aylığımızla,iki ikramiyemizi vermediler,o zaman da direnişe geçtik. 3 gün sonra paramızı verdiler.Direnişi bıraktık. Bunlar alıştılar direnişe geçmeden paramızı vermiyorlar.

Bundan epey önceleri yine bir ikramiye 2 aylık alamadık. Yine direnişe geçtik, öylelikle aldık. Artık bunlar işçiler sokağa dökülmeden haklarımızı vermiyorlar.

HY- Her direnişe geçtiğiniz za man sosyal haklarınızı alabildiniz mi?

B.İ.- Bundan üç yıl önce bir yıllık elbise, ayakkabı parasını dediğimizde o getti artık alamazsınız diyor, bilmiyom nasıl olur.

HY- Çalışanlara işyerinde baskı oluyor mu?

B.İ.- Bazı arkadaşlarımıza belediye çavuşları baskı yapıyor.Ve hatta o arkadaşlara, aylıklarını alamadıkları zaman parasız kalınca, baskı yapan belediye çavuşu bunlara % 100 cücüklü(faizli) para veriyor, aylıklarını alıncaya kadar. Belediye çavuşlarına bir sürü borçlanıyorlar. Ama arkadaşları bu konuda uyarmaya çalışıyoruz. Faizcilerin yüzlerini açıklıyoruz. Bir de başta demeyi unut tuk; sendika temsilcisi bize diyor ki: "Direnişi bırakın. Hastalık varmış. Bırakmazsanız polis ve jandarma çağıracaklarmış. Doktor rapor tutmuş." Biz de temsilciye "Hastalığın sorumlusu biz değil, hakkımızı vermeyen belediyedir" dedik ve direnişimizi sürdüreceğimizi söyledik.

Sağmalcılar Cezaevi'nde halı işçileri

HY-Kaç yaşındasınız? Adınız ne?

-Koğuşlarımızın yaş ortalaması 22'dir. İsim olarak koğuşlar adına yetkili olarak benim ismim geçerlidir. (H.A.)

HY- Buraya ne zaman geldiniz?

- Ben buraya 22 ay evvel geldim. Arkadaşların da çoğu yeni mahkumlar.

HY- "Suçunuz" ne? Avukatınız var mı?

-Benim silahlı soygun ve burda yatan ve çalışanların çoğunluğu gasp, hırsızlık, ve buna benzer suçlardan oluşmaktadır.

Arkadaşların ancak 1/10'inin a vukatı bulunmaktadır.

HY- Ne zamandan beri burada ça lışıyorsunuz?

-Ekseriyeti yeni. Ben ise 22 aydır çalışıyorum.

HY- Kendi isteğinizle mi buraya alındınız.

- Mağdur olup, ona buna boyun bükmemek için halı atölyesine gel dim. Buradaki arkadaşlarım ise bi lingsiz olarak karantinadan alıp getiriliyor.

HY- Dayak atılıyor mu?

- Bilinçsiz olarak gelenler çalışmak istemiyor, bunları da hücre ve dayakla susturuyorlar.

HY- Kaç lira aylık veriyorlar?

- Ustalara bütün kesintiler ha riç 650 lira aylık ve prim bir arada olarak veriliyor.

HY- Çıraklar da aylık alıyor mu?

-Bu halı atölyesi kurulduğundanberi çıraklara aylık bağlanmış değil, bu cezaevinin bir suçu değil. Asıl suçlu Adalet Bakanlığı, ve Sümerbank'tır. Bu söylediğim yerlerden geliyor ustaların da ay lığı.

HY- Haftada kaç saat çalışıyor sunuz?

- Hepimiz haftada 44 saat çalı şıyoruz.

HY- Kaç tane halı tezgahı var atölyede?

-Halı atölyesinde faaliyet halinde 48 halı tezgahı var.

HY- Maliyeti ve satış fiyatları genellikle kaç lira?

- Halı atölyesinden çıkan her bir halının satış fiyatı 40 bin ile 50 bin lira arasında oluyor.

HY-Hasta olup da çalışan var mı içinizde?

- Buradaki çalışma koşulları içinde bir halı işçisinin sağlıklı kalması bir şans eseridir. Bun dan dolayı çoğu zaman hem de mecburi olarak hasta hasta çalışıyoruz.

HY- İstediğiniz zaman işi bırakabilir musunuz?

- Bu işyurdunda istediğin an işi bırakabilmek bir cesaret işi dir. Çünkü istediğin an,işi bıraktığın an,hasta bile olsan so nun falaka ve hücredir.

HY- Hiç grev oldu mu?

- Burada grev olması zaten cezaevi iç tüzüğünce de yasaktır.Ama hiç bir zaman grev burada gerçekleşmemiştir.

HY- Hiç belli haklar için direndiğiniz oldu mu?

-Bu iş yurdunda hakı veya hak sız direniş hareketinde bulunulduu mu sonunuz belli: Falaka ve hücre.

HY- Aylığınızı hemen alabiliyor musunuz?

-Atölyemizde gerçekleşmeyen bir sorun bu. 22 aydır buradayım, daha bir aybaşı gününde paramı alamadım. Benim gibi bütün arkadaşla rım da aynı durumda.

HY- Devrimcilerin hapisanedeki tavırları konusunda düşünceniz?

-Halı koğuşu olan 4 koğuş adına konuşuyorum. Davanızı sonuna kadar destekliyeceğiz. Elimizde şu anda imkanlarımız yok ama, ufa cık bir imkan geçerse sol yumruğun tadına baktıracağız onlara.

ZİNDANLAR BOŞALSIN, GENEL AF !

F-12-104
F-12-203
F-14-101
F-14-201 KOĞUŞLARI ADINA
H.A

ÜZERİNE

rekete geçiremezler.

Bunu,bütün faaliyetimiz süresince yapmaya çalışıyoruz denilebilir. Halk yığınlarının bağrında sürdürülecek canlı ideolojik mücadele için mitingleri mi bekleyeceğiz? Şüphesiz ki, hayır. Ama bugün mitinglerimizin kapsadığı kitle oranı, bu çalışmayı ne ölçüde yaptığımızın da kıstası değil midir? Şurası açıktır ki, bizler ne miting öncesinde, ne de her günkü pratik faaliyetimizde bu çalışmayı layıkıyla gerçekleştiremiyoruz. Belki de ideolojik mücadeleden sadece çeşitli ideolojik siyasi çizgilerin tartışmalarını anlıyoruz.

Eskiden pek çok siyasi mesele karşısında devrimci tavır almaktan, yığınların günlük pratik faaliyetinden uzaktaki korsan mitingleri, yapkaççı eylemleri, "Bağımsız Türkiye" diye bağırmayı anlıyorduk.Bugün durum oldukça farklı. Attığımız adımlar ise hiç de küçümsenecek adımlar değil. Ama yığınların üzerinde etkili olan bir juva ideolojisini yıkma, bunun en tehlikelisi olan reformist yalanları ortaya dökme, yığınları proletaryanın ideolojisiyle eğitme görevimizi ne ölçüde yerine getiriyoruz? Gücümüzü en son sınırına dek kullanmadan, "Bu görevi ne ölçüde başardık" diye sormadan, sadece kendi taraftarlarımızı yürüteceğimiz açıkken, pervasızca mitingler,yürüyüşler yapmak, aynı çalışma tarzının izlerini taşıdığımızı göstermiyor mu?

Halbuki biz diyoruz ki, böyle bir meselede düzenlediğimiz miting ve yürüyüşün halk yığınlarının önemli bir kesimini harekete geçirebilmesini istiyorsak,miting ve yürüyüş için sürdürdüğümüz ön çalışmanın bütün ağırlığı, burjuva ideolojisinin ve bunun bir biçimi olan reformist demagojinin halk yığınları üzerindeki etkisini yık mayı hedeflemelidir."Bunu sürekli yapıyoruz" diyerek, bu ön çalışmayı kendi taraftar kitlemizi top lamakla sınırlandırırsak, miting ve yürüyüşler, bugünkü seviyeden öteye gidemezler... Bu çalışma miting ve yürüyüş öncesinde daha da hızlanmaz ve zenginleştirilmezse, kitle katılımı çok sınırlı kalır. Mitingler, yürüyüşler bu tarzda bir ön çalışma ile hazırlanmazsa, proleter devrimcilerle halk yığınları arasındaki ilişkileri geliştirmenin birer aracı haline gelemezler. Yığınları duydukları öfke ve suskunlukla başbaşa bırakır, birkaç yüz ya da bin kişi ile "Ne Amerika Ne Rusya" diye slogan atarız.

Öyleyse, her miting ve yürüyüşün ön çalışması:

- Hangi siyasi mesele üzerinde yoğunlaşıyorsa, o konuda halk yığınlarını proleter ideolojiyle eğitmenin, harekete geçirmenin bir aracı sayılmalıdır. Bu da bu hazırlık çalışmalarının halk yığınları üzerinde etkili olan canlı düşüncelerle sürdürüldüğü canlı bir ideolojik mücadele ile mümkündür.

- Bu çalışma, o konudaki mücadelenin muhtevası, yöntemi, araçları üzerinde reformistlerle,Halkın Sesi dönekleriyle, ortayolcularla ve diğer akımlarla ayrılığımızı halk yığınları karşısında somutlaştırmalıdır.

- Böyle bir çalışma,elimizdeki malzemeyi (imkanlar,kadrolar vb.) en verimli bir tarzda harekete geçirmekle mümkün olur. Öyleyse, öncelikle kadroları bu bakışla silahlandırarak örgütlemeli ve harekete geçirmeliyiz.

Miting ve yürüyüş çalışmalarımızı böyle bir bakışla ele alırsak, İspanyalı komünistlerin yüzbinleri ayağa kaldırmasını garip şey seyretmekten ve şaşırmaktan vazgeçeceğiz; bizler de ülkemizde bunu gerçekleştirebileceğiz!

İZMİR'DEN BİR HALKIN YOLU TARAFTARI

KADINLAR KATILMADAN DEVRİM OLMAZ

Ben 23 yaşında hayatın zor koşulları altında ezilen 3 çocuklu bir anneyim. Köyümüz olan Tokat'ın Zile kazası Yalınyazı köyünden zor hayat şartları ve topraksızlık yüzünden İstanbul'a geldik. Ve biz de yoksul halkımız gibi harabe bir gecekonduda oturuyoruz. 600 lira kira veriyoruz. Devamlı artan hayat pahalılığı bizleri da ha yoksullaştırdı ve bize köyü de aratti.

Kocam memurdur. Aldığı parayla ancak karnımızı doyurabiliyoruz . Bunun dışında bütün zenginliklerden, yani kendi ürettiğimiz şeylerden mahrumuz.Bugün ülkemizde da ha bizim gibi her şeyden yoksun ezilen anneler ve hiç bir istekle ri yerine gelmeyen yoksul çocukla rımız var.

Dün gittiğim ana çocuk sağlığında, yoksul bir anne hasta yavrusunu kucağında doktora getirdi; doktor çocuğun üstüne başına, aya ğına baktı ve sinirlenerek"bu nay lon pabuçların içinde bu çocuk hasta olmaz mı? Günah"deyip kadına kızdı. Kadın hiç bir şey söyle medi. Ben kendimi tutamadım;'doktor bey kadına kızacağınıza içinde yaşadığımız bozuk düzene karşı çıkın" dedim.

Her şeyden yoksun ezilen anneler yoksuluz, deyip elimizden bir şey gelmez deyip boyun eğmeyelim. Her yerde yoksulluğun,geri kalmışlığın, sefaletin, sorumlularını ; yani halk düşmanlarını görüp, baş kalarına göstererek, bizim aşımıza, emeğimize göz koyanlara karşı mücadele edelim. Mücadele etmeden hakkımızı alamayız. Devrime ananın, çünkü biz çoğuz, biz haklıyız, dünyayı yaratanlar bizler,emekçi sınıflardır. Biz kadınlar olarak devrimci mücadeleye katılmalıyız. Çocuklarımızı devrimci mücadeleye katmada, başkalarına doğruyu öğretmede bize büyük görevler düşmektedir. Kadınlar evde oturur, çamaşır yıkar, yemek yapar, elbise diker, erkeğin işine karışmaz düşüncesi çok yanlıştır. Bu düşünce ezenlerin düşüncesidir. Kadını köle ve bir meta gibi görürler. Biz kadınlar olarak; fabrikalarda eşimize, okullarda çocuklarımıza, köylerde toprak mü cadelesi veren halkımıza her alan da yardımcı olmalıyız. Okullarda çocuklarımız üzerindeki faşist ve sosyal-faşist baskıları aktif bir şekilde protesto etmeliyiz. Okullarda faşist eğitime karşı çıkmalıyız. Okullarda öğrenci velileri olarak örgütlenip çocuklarımızın öğrenim özgürlüğü, can güvenliği mücadelesini desteklemeliyiz. Ancak bunları yaparsak ve ezen sınıfları alaşağı edip,ezilenlerin Devrimci Demokratik Halk İktidarı nı kurarsak; ezilmekten, yoksulluktan kurtulabiliriz. Bütün analara çağrım; yukarıda söylediklerimi mutlaka yapmalıyız. Kadınlar katılmadan devrim olmaz. Devrimci selamlar.

KADINLAR KATILMADAN DEVRİM OLMAZ !

NE ABD NE RUSYA BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE !

ZAMLARA HAYIR İŞSİZLİĞE SON ! YIKILSIN AĞALIK TOPRAKLAR KÖYLÜNÜN !

KAHROLSUN FAŞİSTLER SOSYAL-FAŞİSTLER !

İSTANBUL-GÜRSEL MAHALLESİ'NDEN EMEKÇİ BİR KADIN

BİZİM TAKTİKLERİMİZE YOL GÖSTEREN, TEK VE AYNI İLKEDİR: ÇELİŞMELERDEN YARARLANMAK, ÇOĞUNLUĞU KENDİ YANIMIZA ÇEKMEK, AZINLIĞA KARŞI ÇIKMAK VE DÜŞMANLARIMIZI TEKER TEKER EZMEK.

Mao Zedung

Mao Zedung'un, Japonya'ya Karşı Direnme Savaşı döneminde 1940'da ÇKP Merkez Komitesi adına yazdığı "Politika Üzerine" makalesini yorumlayan ve makalenin özünü ortaya koyan Peking Review'de 27 Ağustos 1971 tarihinde yayınlanmış olan yazıyı yayınlıyoruz.

"Politika Üzerine" makalesi Mao Zedung'un siyasi güçleri değerlendirme ve ayırma yöntemini, cephe sorununa bakışını parlak bir tarzda ortaya koymaktadır.

Mao Zedung'un bu yöntemi ve bakış açısı yalnız devrimin belli bir dönemi için geçerli değildir. Bu yöntem hayatın her alanında siyasetler inşa etmede güçlü bir silahtır. Tüm devrimciler, "Politika Üzerine" makalesini incelemeli, Mao Zedung'un Çin Devriminin değişik aşamalarında ve değişik dönemlerde dünya çapında siyasi güçleri değerlendirişini araştırmak ve bu yöntemi mücadelelerinin her alanında yaratıcı bir tarzda uygulamalıdırlar.

Yayınladığımız yazı Proleter Yol Yayınlarının "Politika Üzerine" adıyla yayınladığı broşürden alınmıştır.

HALKI BİRLEŞTİR DÜŞMANI YEN

BAŞKAN MAO'NUN ÖNE SÜRDÜĞÜ SINIF ÇÖZÜMLEMESİNE DAYANAN TAKTİKSEL İLKELER VE POLİTİKALAR TAMAMEN, DÜŞMAN İLE KENDİMİZ VE DOSTLARIMIZ ARASINDAKİ İLİŞKİLERİN DOĞRU OLARAK ELE ALINMASI, BİRLEŞTİRİLEBİLECEK TÜM GÜÇLERİN BİRLEŞTİRİLMESİ, BİR AVUÇ OLAN EN İNATÇI DÜŞMANIN TECRİT EDİLMESİ VE ONA SALDIRILMASI VE DURMAKSIZIN DEVRİMİN ZAFERE ULAŞTIRILMASI İÇİNDİR.

İTTİFAK VE MÜCADELE -İKİSİNİN ARASINDAKİ İLİŞKİ, BİR DİYALEKTİK BİRLİK İLİŞKİSİDİR. İTTİFAK VE MÜCADELENİN BİRLEŞTİRİLMESİ ŞEKLİNDEKİ BÖYLE BİR İKİLİ TABİAT POLİTİKASI, BİRLEŞİK CEPHEDE BİRLEŞİLECEK OLANLARIN İKİLİ BİR TABİATA SAHİP OLDUKLARI TEMELİ ÜZERİNE İNŞA EDİLMİŞTİR, DİRENME SAVAŞI DÖNEMİNDE POLİTİKAMIZ, JAPON EMPERYALİZMİNE KARŞI OLAN BÜTÜN TOPLUMSAL TABAKALARI BİRLEŞTİRİP ONLARLA BİR BİRLEŞİK CEPHE MEYDANA GETİRMEKTİ. FAKAT TESLİMİYETÇİ, ANTİ-KOMÜNİST VE HALK DÜŞMANI YALPALAMALARIN DERECESİNE GÖRE, ONLARA KARŞI ÇEŞİTLİ BİÇİMLERDE MÜCADELE SÜRDÜRDÜK.

Büyük önderimiz Başkan Mao, parlak yapıtı "Politika Üzerine" yi 1940 Aralık'ında Çin'in Japonya'ya Karşı Direnme Savaşı bir stratejik tıkanıklık aşamasına girdiği ve Goumindang gericilerinin anti-komünist saldırılarının bir dalga halinde yükseldiği kritik bir dönemde yazdı.

Başkan Mao, diyalektik ve tarihi materyalizmden yararlanarak bu yapıtında; o dönemin toplumsal çelişmelerini ve sınıf ilişkilerini bilimsel açıdan çözümledi, dönek Cen Du-Siyu, Vang Ming ve diğerlerinin öne sürdüğü sağ ve "sol" hatalı çizgi ve politikaları derinlemesine eleştirdi, Partimizin Guomindang gericilerine karşı uzun süreli mücadeledeki zengin deneylerini sistemli olarak özetledi, Direnme Savaşı sırasında Parti politikasının değişme ve gelişimini kesin olarak açıkladı ve Partimizin Anti-Japon Ulusal Birleşik Cephe'deki taktiksel ilkeleri ile çeşitli somut politikaları nı saptadı. Bu Partimizin son derece karmaşık olan mücadelede açık bir görüşe sahip olmasını mümkün kıldı ve Başkan Mao'nun doğru çizgisinin uygulanmasını ve Japonya'ya Karşı Direnme Savaşında zaferi sağladı.

Başkan Mao'nun saptadığı taktiksel ilkeler ve çeşitli politikalar, sınıf mücadelesinin objektif yasalarını yansıtmakta ve proletaryanın kusursuz devrimci ruhunu ve mücadele sanatında esnekliği gösterir. Bu taktiksel ilkeler, Marksist-Leninist taktik fikirlerini zenginleştirmiş ve geliştirmişler ve devrimci mücadelenin çeşitli tarihsel aşamalarında düşmanı yenmede ve zafer kazanmada güçlü bir rol oynamışlardır. Bu ilkeler, halkı birleştirmek ve düşmanı yenmek için, her zaman güçlü proleter bir silahtır.

-I-

Başkan Mao, "Politika Üzerine" de, politika ve taktiğin önemini tekrar ve tekrar ayrıntılarıyla açıklamış ve o zamanın şartları açısından "benimseyeceğimiz politikanın tayin edici önem taşıyacağı"nı ısrarla belirtmiştir. Başkan Mao, proleter politikası ve taktiklerinin belirleyici rolüne her zaman büyük önem vermiştir. O şuna işaret etti: "Proletarya, zafer için tamamen kendi partisinin, Komünist Partisinin doğru ve sağlam taktiklerine güvenmek zorundadır" (Kitaba Tapmaya Karşı Çıkın) Başkan Mao, her tarihsel dönemde, Parti için genel çizgi ve genel politikayı saptamakla kalmadı, ama aynı zamanda mücadele için taktiksel ilkelerle çeşitli somut politikaları da ortaya koydu. Cen Du-Siyu, Vang Ming ve Liu Şao-şi gibi siyasal şarlatanların ileri sürdüğü hatalı politikalar, tam anlamıyla onların "sol" ya da sağ oportünist çizgilerinin gerçekleştirilmesine hizmet ederken, Başkan Mao'nun devrimci taktikleri ve politikaları, onun devrimci çizgisinin somut anlatımlarıdır. Bu anlamda, iki çizgi arasındaki mücadelenin çeşitli yönleri, farklı türden iki politika arasındaki mücadele aracılığıyla somut olarak açığa vurulur. "Politika, devrimci bir partinin bütün pratik eylemlerininin çıkış noktasıdır ve kendini, o partinin eylemlerinin sürecinde ve nihai sonucunda belli eder." ("Sanayi ve Ticarete İlişkin Politika Üzerine", Seçme Eserler Cilt IV) Çıkış noktaları yanlış olduğu için, bütün sağ ya da "sol" politikaların hiç bir zaman doğru bir yönelimi olamaz ve bunlar zamanında düzeltilmez ve sürdürülürlerse, yönelim ve çizgide kaçınılmaz olarak hatalar yapılacaktır.

Başkan Mao'nun proleter politikasını tam anlamıyla kavramak ve doğru olarak uygulamak için, taktiksel ilke ve politikaların hangi esasa göre saptanıp ileri sürüldüğünü açıkça anlamak gereklidir. Büyük öğretmen Lenin şunları belirtmiştir. "Ancak belirli bir toplumdaki sınıfların kesinlikle hepsinin arasındaki ilişkiler toplamının objektif olarak incelenmesi ve bunun sonucunda o toplumun eriştiği objektif gelişim aşaması ile o toplumla diğer toplumlar arasındaki ilişkilerin incelenmesi, ileri bir sınıfın doğru taktikleri için bir temel görevini yerine getirebilir." ("Karl Marks", Bütün Eserleri, Cilt 21). Bu bize, Marksist taktiksel ilke ve politikaların hep uluslararası düzeyde ve yurt düzeyindeki sınıf mücadelesi durumuna ilişkin doğru gözlemler ve somut bir çözümleme temeli üzerinde saptandığını anlatır.

Ayrım yapmadan politika olamaz. Marksistler somut çelişmeleri somut olarak çözümlemelidir. Başkan Mao şunu belirtti: "Onların (farklı toplumsal sınıfların) karşılıklı ilişkilerini anlamak, sınıf güçlerinin doğru bir değerlendirmesine varmak ve sonra, devrimci mücadelede hangi sınıfların temel gücü oluşturduğunu, hangi sınıfların müttefik olarak kazanılması gerektiğini ve hangi sınıfların devrilmesi gerektiğini tanımlayarak ve mücadele için doğru taktikleri formüle etmek." (Kitaba Tapmaya Karşı Çıkın). Başkan Mao'nun öne sürdüğü sınıf çözümlemesine dayanan taktiksel ilkeler ve politikalar tamamen, düşman ile kendimiz ve dostlarımız arasındaki ilişkilerin doğru olarak ele alınması, birleştirilebilecek tüm güçlerin birleştirilmesi, bir avuç olan en inatçı düşmanın tecrit edilmesi ve ona saldırılması ve durmaksızın devrimin zafere ulaştırılması içindir.

Direnme Savaşı sırasında, Çin ve Japonya arasındaki ulusal çelişme büyüyüp baş çelişme halini aldığı için, yurt içi sınıf çelişmeleri ikincil ve tali bir duruma indi ve uluslararası ilişkiler ve yurt içi sınıf ilişkilerinde ortaya çıkan değişiklikler, gelişen durum içinde yeni bir aşama oluşturdu. Başkan Mao, "Politika Üzerine"de, sınıf mücadelesindeki durumun ana özelliklerinin bilimsel bir tahlili temeline dayanarak, o dönemin tarihsel koşullarında, karmaşık uluslararası ve yurt içi sınıf ilişkilerine bağlı olarak, çok derin ve somut ayrımlar yaptı ve Anti-Japon Ulusal Birleşik Cephe'yi pekiştirip yaymak ve Japon emperyalizmini yenmek için, politikamızı bu ayrımlar üzerine inşa etti.

Başkan Mao, yurttaki çeşitli sınıflar arasındaki ilişkileri ve bunların farklı siyasal tavırlarını çözümlerken, herşeyden önce ısrarla, o devrin birincil düşmanı olan Japon emperyalizmini ve onun sadık köpekleri, hainlerle Japon-yanlısı unsurları yenmek için "birleşik cephe içinde politikamızın bir bağımsızlık ve insiyatif politikası olması gerektiğine, yani hem birlik, hem de bağımsızlığın gerekli olduğuna", "direnmeden yana olan herkesin (yani bütün anti Japon işçilerin, köylülerin, askerlerin, öğrencilerle, aydınların ve işadamlarının) Anti- Japon Ulusal Birleşik Cephede birleşmeleri gerektiği"ne işaret etti.

Japonya'ya Karşı Direnme Savaşı sırasında ülkedeki çeşitli sınıflara karşı Parti nasıl bir tavır aldı? Başkan Mao , herşeyden önce bütün açıklığıyla şunu belirtti: "Ülkedeki çeşitli sınıfların sıralanışı açısından temel politikamızın, ilerici güçleri geliştirmek, orta güçleri saflarımıza kazanmak ve anti-komünist yola gelmez güçleri tecrit etmektir"

Bu yol gösterici ilkenin uygulanmasında tüm Partiyi eğitmek için, Başkan Mao, ilerici güçlerin, orta güçlerin ve yolagelmez güçlerin sınıfsal içeriğini somut olarak belirtti.

İlerici güçlerin geliştirilmesi; proletarya, köylülük ve şehir küçük-burjuvazisinin güçlerinin inşası, Sekizinci Yol Ordusu ile Yeni Dördüncü Ordunun cesaretle genişletilmesi, anti-Japon demokratik üs bölgelerinin geniş çapta kurulması, ülkenin her yanında komünist örgütlerinin inşası, işçilerin, köylülerin, gençliğin, kadınların ve çocukların vb. kitle hareketlerinin cesaretle geliştirilmesi demektir. Sağ oportünist görüş açısını, devrimci anti-Japon güçlerin cesaretle geliştirilmesinden korktuğu için, eleştirirken Başkan Mao dedi ki: "İlerici güçlerin düzenli gelişmesi, durumun bozulmasına engel olmanın, teslimiyet ve bölünmeyi önlemenin ve Direnme Savaşında zaferin sağlam ve yıkılmaz bir temelini atmanın tek yoludur." (Anti-Japon Birleşik Cephede Güncel Taktik Sorunlar", Seçme Eserler, Cilt II). Halkın güçlerini geliştirme çalışmasını temel şey yapmada, yol gösterici ilke budur. Tüm düşmanları yenmede Partimizin ana çıkış noktası her zaman bu olmuştur.

Başkan Mao "orta güçlerin kendi yanımıza çekilmesinin, Anti-Japon Birleşik Cephe döneminde bizim için son derece önemli bir görev olduğuna"da işaret ederek ("Anti-Japon Birleşik Cephede Güncel Taktik Sorunlar" Seçme Eserler, Cilt II), orta güçleri kendi yanımıza çekmeyi ihmal etme yolundaki "sol" görüş açısını eleştirdi ve bize bunu yapmak için gerekli çeşitli şartların derin bir çözümlemesini verdi. Bu şartlar şöyleydi: Büyük güce sahip olmamız, orta güçlerin çıkarlarına saygı göstermemiz, yolagelmez unsurlara karşı kararlı olarak mücadele etmemiz ve muntazaman zaferler kazanmamız.

Başkan Mao, yolagelmez güçleri tecrit etmek için, derin ve somut bir çözümlemeye gitti ve düşman kampındaki ve orta güçler içindeki farklı toplumsal güçler ve siyasal gruplaşmalar arasında ayrımlar yaptı. Japonya'ya karşı direnmeye karşı olan Japon yanlısı büyük toprak ağaları ile büyük burjuvazinin, direnmeden yana olan İngiliz-yanlısı ve Amerikan-yanlısı büyük toprak ağaları ile büyük burjuvaziden ayırt edilmesi gerektiğini belirtti; aynı şekilde, direnmek isteyen ama kararsız, birlikten yana ama anti-komünist büyük toprak ağaları ve büyük burjuvazi ile ; ikili karakterleri daha az belirgin olan milli burjuvazi, orta ve küçük toprak ağaları ve aydın eşraf da birbirinden ayırt edilmeliydi.

"Biz emperyalizmi de aynı şekilde ele alırız" Komünist Partisi emperyalizme bir bütün olarak karşıdır, ama Çin'e karşı saldırıda bulunan Japon emperyalizmi ile saldırıda bulunmayan emperyalist güçler arasında ayrım yaptık ve farklı koşullarda ve farklı zamanlarda farklı politikalar benimseyen çeşitli emperyalist ülkeler arasında da ayrım yaptık. Başkan Mao'nun, birin ikiye bölünmesi devrimci diyalektiğinden yararlanarak yaptığı düşman kampına ilişkin bilimsel ayrımlar, kimin esas düşman, kimin tali düşman olduğunu ve kimlerin geçici müttefikler ya da dolaylı müttefikler olduğunu en açık şekliyle belirtti. Böylesine somut ve dikkatli bir ayırdediş, Çin halkının o zamanki esas düşmanı, -o sırada Çin'i istila etmekte olan Japon emperyalistlerini- en büyük ölçüde tecrit etti.

Direnme Savaşı sırasında, kesin olarak bütün Parti, Başkan Mao'nun kime dayanmak, kimle birleşmek ve kime saldırmak gerektiği temel sorunu üzerindeki taktiksel ilkelerini ve politikalarını uyguladığı içindir ki; hatalı çizgilerden gelen karışmanın üstesinden geldik, milyonlarca kişiyi örgütledik, güçlü bir devrimci ordu ortaya çıkardık, halkın devrimci güçlerini genişlettik, dünya halklarının sempati ve desteğini kazandık, anti-komünist yolagelmezlerin saldırılarını geri püskürttük, zamanın baş düşmanı Japon emperyalizmini tam bir yenilgiye uğrattık ve Direnme Savaşında büyük bir zafer kazandık.

-III-

Başkan Mao "Politika Üzerine" de, çeşitli sınıflar arasındaki ilişkilerin derin bir çözümlemesi temeli üzerinde, düşmanla mücadelede şu önemli taktiksel ilkeyi açıkça ortaya koydu: "Çelişmelerden yararlanmak, çoğunluğu kendi yanımıza çekmek, azınlığa karşı çıkmak ve düşmanlarımızı teker teker ezmek". Bu ilke bütün Partiyi silahlandırdı ve yalnız geçmişte düşmana karşı mücadelede muazzam bir rol oynamakla kalmadı; bu günün pratik mücadelesinde de bizim için düşmanı yenmede ve zafer kazanmada kullanılacak keskin bir silahtır.

Emperyalist ülkeler ve tüm düşman kamplarındaki çeşitli sınıflar, tabakalar, klikler ve hizipler gerici güçlerini koruyup halkı sömürmek ve ezmek için ortaklaşa dolap çevirmek ve elele çalışmak zorundadırlar. Ama, sınıfsal yapılarının belirlediği gibi, onların zorunlu olarak birçok çelişme ve çelişmeleri olur. Bu çekişmeleri objektif bir gerçeklik olması, bunların herhangi bir gericinin subjektif isteklerinden bağımsız olduğu anlamına gelir. Tüm düşmanların aynı olduğu, bir tek yekpare blok oluşturdukları görüşü, objektif gerçeğe uymaz. Üstelik, durumun gelişmesi ve halkın devrimci güçlerinin günden güne genişlemesiyle, düşmanın çelişmeleri gittikçe daha keskin hale gelecektir. Proletarya ve onun partisi, uluslararası düzeyde ve yurt düzeyinde, farklı tarihsel dönemlerde sınıf mücadelesinin durumunu somut olarak çözümlemeyi öğrenmeli ve "düşman kampındaki bütün bu kavgaları, yarıkları ve çelişmeleri iyi kullanarak, onları şimdiki ana düşmanımızın aleyhine döndürme" fırsatını yakalamakta usta olmalıdırlar. ("Japon Emperyalizmine Karşı Taktikler Üzerine", Seçme Eserler, Cilt I)

Başkan Mao'nun düşman kampını çözümlemesi, nesnelerin gelişimine hakim olan objektif yasalara bütünüyle uymaktadır. Bugün dünyada dört ana çelişme vardır: Bir yanda ezilen uluslar ve diğer yanda emperyalizm ve sosyal-emperyalizm arasında; kapitalist ve revizyonist ülkelerde, proletarya ile burjuvazi arasında; emperyalist ve sosyal-emperyalist ülkeler arasında ve emperyalist ülkelerin kendi aralarında ve bir yanda sosyalist ülkeler ile diğer yanda emperyalizm ve sosyal-emperyalizm arasında. Bütün bu çelişmeler uzlaşmaz türdendir. Onların varlıkları ve gelişmeleri zorunlu olarak devrime yol açar. Örneğin, ABD emperyalizmi ve sosyal-emperyalizm, birbirleri ile ortaklaşa dolap çeviriyor, çekişiyor ve dünyayı yeniden paylaşmaya çalışarak geniş ara bölgelerde, saldırgan güçlerinin genişletilmesini hızlandırıyorlar. Bu, dünya halklarını, onlara karşı ayaklanmak ve hücum etmek için harekete geçirmiştir. Dünyanın ezilen ulus ve halklarının devrimini bastırmak için ABD emperyalizmi ve sosyal-emperyalizm, ortaklaşa dolap çeviriyorlar, ama kendi emperyalist çıkarlarını tatmin etmek için çetin bir yarışma içindedirler. Ortadoğu, Avrupa ve Akdeniz üzerindeki çekişmeleri de bunun içindedir. Bu gibi çekişmeler gittikçe keskinleşiyor. Ve onların dolap çevirmeleri ve çekişmeleri dünyanın ezilen halklarının şiddetle karşı koymasına yol açmaya devam edecektir. Onun için, Başkan Mao'nun bu yapıtının içerdiği, düşman kampının çözümlemesi, bugünün uluslararası durumunu doğru olarak kavramamız açısından büyük yolgösterici öneme de sahiptir.

Düşmana karşı mücadelede, Başkan Mao'nun saptadığı taktiksel ilkeler, sağlam ilke ile yüksek esnekliğin diyalektik birliğidir. Mücadelede esnek taktiklerin kullanılması, sağlam bir devrimci ilkeyi gerçekleştirmek içindir. Başkan Mao bize şunu öğretiyor: "İlkelerimizde sağlam olmalıyız; aynı zamanda, ilkelerimizi uygulamak için mümkün olan ve gerekli olan tüm esnekliğe sahip olmalıyız." ("Çin Komünist Partisi Yedinci Merkez Komitesinin İkinci Genel Oturumuna Rapor", Seçme Eserler, Cilt IV) Emperyalizmin ve tüm gericilerin tabiatları asla değişmeyecektir. Bunun kaçınılmaz bir sonucu olarak onların subjektif istekleri her zaman bütün dünyanın devrimci halklarını ezmek ve bütün ülkeler halklarının devrimci davasına karşı çıkmaktır. Ama bu, madalyonun yalnızca bir yüzüdür. Bunun ters yüzü de vardır, yani onların, karşı-devrimci isteklerini gerçekleştirmeleri yolunda objektif olarak birçok güçlükler de vardır. Gerici tabiatlarından ve karşı-devrimci ihtiyaçlarından yola çıkarak, kaçınılmaz bir biçimde ve durmaksızın karşı-devrimci taktiklerini değiştirerek, karşı-devrimci ikili taktiklere başvururlar. Kendi payımıza, biz de düşmanın tüm çelişme ve güçlüklerini yakalamalı ve bunlardan yararlanmalı, ona karşı dişe-diş bir mücadele vermeli, halkların temel çıkarları için mümkün olduğu kadar çok kazanç elde etmeye çalışmalı ve düşmana karşı mücadelede zaferi elde etmeliyiz. Düşmanın karşı-devrimci ikili politikasını bozguna uğratmak için biz de bir devrimci ikili politika benimsemeliyiz. Mücadelenin ana biçimi olarak, silahlı mücadelede ısrar ederken, aynı zamanda düşmanla birçok cephede çeşitli biçimlerde mücadeleye girmeliyiz. Düşmana karşı mücadelede, proletaryanın, esnek taktiklerin farklı biçimlerine ihtiyacı vardır.

-IV-

Devrimci birleşik cepheyi pekiştirmek ve geliştirmek için, proletaryanın doğru bir politikası olmalıdır. "Politika Üzerine"de, Başkan Mao, Anti-Japon Ulusal Birleşik Cephenin politikasını kısaca özetledi. Böyle bir birleşik cephede, politikanın "ne hep ittifak mücadele yok, ne de hep mücadele, ittifak yok, şeklinde olmayıp, ittifak ile mücadeleyi birleştirdiğine" işaret etti.

İttifak ve mücadele -ikisinin arasındaki ilişki, bir diyalektik birlik ilişkisidir. İttifak ve mücadelenin birleştirilmesi şeklindeki böyle bir ikili tabiat politikası, birleşik cephede birleşilecek olanların ikili bir tabiata sahip oldukları temeli üzerine inşa edilmiştir. Direnme Savaşı döneminde politikamız, Japon emperyalizmine karşı olan bütün toplumsal tabakaları birleştirip onlarla bir birleşik cephe meydana getirmekti. Fakat teslimiyetçi, anti-komünist ve halk düşmanı yalpalamalarının derecesine göre, onlara karşı çeşitli biçimlerde mücadele sürdürdük. Anti-Japon Birleşik Cephe içinde, ittifak ile mücadele arasındaki ilişkiyi ele alırken Başkan Mao şunları belirtmiştir: "Mücadele, birliğe varmanın bir aracıdır ve birlik mücadelenin amacıdır. Eğer birliğe mücadele yoluyla varmaya çalışılırsa birlik yaşar; eğer birliğe boyun eğme yoluyla varmaya çalışılırsa birlik yok olur." ("Anti-Japon Birleşik Cephede Güncel Taktik Sorunlar", Seçme Eserler, Cilt II). Eğer politikamız, hep mücadele, ittifak yok, olursa; birleştirilebilecek bütün güçleri birleştiremez ve devrimci birleşik cepheyi pekiştirip geliştiremeyiz. Baş düşmanı, dar ve tecrit edilmiş bir duruma da itemeyiz ve bu nedenle düşmana karşı mücadelede zafer kazanamayız. Eğer politikamız, hep ittifak, mücadele yok, olursa; devrimci, ilkelere bağlı tavrımızı yitirir, birleşik cephede Partinin devrimci önderliğinden vazgeçeriz; Parti ideolojik, siyasal ve örgütsel olarak dağılır ve devrim başarısızlığa uğrar.

Başkan Mao kesin bir dille şöyle dedi: "Her iki aşırı politika da (hep ittifak, mücadele yok ve hep mücadele, ittifak yok) Partiye ve devrime büyük kayıplar verdirdi" Partimizin tarihinde bu iki hatalı politikadan alınan kanlı dersler son derece derindir. Cen Du-siyu, Vang Ming, Liu Şao-şi ve onlar gibileri, "sol" ya da sağ oportünist çizgilerini azgınca ileri sürdüler. Onlar hiç bir zaman bilimsel bir sınıf çözümlemesi yapmadılar, sınıf farklılaşmasını her zaman reddettiler ve düşman ile bizim aramızdaki ilişkileri tersine çevirdiler. Demokratik devrim döneminde de, sosyalist devrim döneminde de, sınıf çözümlemesine ve sınıf ayrımına karşı çıktılar ve Başkan Mao'nun devrimci, bilimsel sınıf çözümlemesi temeli üzerinde formüle ettiği proleter devrimci çizgisinin ve politakalarının karşısında yer aldılar. Tarih hep ittifak, mücadele yok ve hep mücadele, ittifak yok şeklindeki iki aşırı politikanın da tam anlamıyla oportünist politakalar olduğunu ve ancak, ittifak ve mücadele yoluyla geniş bir birleşik cephe oluşturma politikasının, Marksist-Leninist politika olduğunu kanıtlamıştır. Çin devriminin zaferi, Başkan Mao'nun proleter-devrimci çizgisinin zaferi, Başkan Mao'nun büyük taktiksel düşünüşünün zaferidir.

-V-

"Politika Üzerine"de Başkan Mao, Partimizin tarihsel deneyini özetledi ve Partinin tümünde taktiksel düşünüş düzeyini yükseltmenin önemini bütünüyle açıkladı. O, kesin olarak belirtti ki; "Parti kadrolarının taktik meseleler üzerine tek taraflı görüşlerini ve onların netice olarak "sol" ve sağ arasında yalpalamalarını düzeltmek için, Partinin geçmişteki ve şimdiki politikasındaki değişiklikler ve gelişmeler hakkında çok yönlü ve bütünleyici bir anlayışa sahip olmalarına yardım etmeliyiz." Başkan Mao'nun öğretisi taktiksel düşünüşümüzü daha iyileştirmek ve politikayı anlama ve uygulama düzeyimizi yükseltmek için tutacağımız yönü açıkça belirtiyor. Bugün "Politika Üzerine" yi yeniden incelerken, bizim için temel bir sorun, zihinlerimizi diyalektik ve tarihi materyalizm ile silahlandırmak, Partimizin politika ve taktikleri üzerine kusursuz ve bütünsel bir anlayış edinmek ve politikayı uygularken hatalı "sol" ve sağ eğilimleri altetmektir.

Başkan Mao'nun taktiksel ilke ve politikaları, hem proleter-devriminin temel yasalarını, hem de çeşitli tarihsel aşamaların özgül yasalarını yansıtır. Onlar, çelişkinin evrenselliği ve özgüllüğünün diyalektik birliğidir ve onlar hakkında kusursuz ve bir bütün anlayış edinmek gereklidir. Eğer idealist ve metafizik görüş açısını kullanarak Partinin taktiksel ilke ve çeşitli politikalarını tek yanlı, tecrit edilmiş ve durağan bir biçimde, karmaşık sorunları tamamen tastik ederek ya da reddederek ele alırsak; o zaman politikanın uygulanmasında kaçınılmaz olarak ya aşırı "sol"a ya da aşırı sağ'a kayarız. Başkan Mao'nun savunduğu, toplumsal koşulların araştırılması ve incelenmesi şeklindeki Marksist bilimsel yöntemde sebat etmeli; karmaşık uluslararası ve yurt içi sınıf mücadelelerini, çeşitli sınıflar arasındaki ilişkileri ve bunların değişme ve gelişmelerini titizlikle gözlemeli, çözümlemeli; farklı türden iki çelişmeyi doğru olarak ayırt etmeli ve ele almalı ve düşman kampındaki çeşitli çelişkileri kavramak ve bunlardan yararlanmakta becerikli olmalı ve farklı kişiler ve farklı koşullarla uğraşırken ayrım yapmalıyız. Bunu yaparsak, sorunları gözleyip ele aldığımız zaman subjektivizm, tek yanlılık veya yüzeysellik yükü omuzlarımıza binmez; mutlak olarak düşünmenin üstesinden gelebilir ve düşünüşümüzün, objektif durumdaki değişikliklere sürekli olarak uygunluk göstermesini sağlarız. Böylelikle Partinin politikalarını uygularken sıkı durabilir, yalpalamayı yener, körlüğün üstesinden gelir ve bilincimizi yükseltebiliriz.

"POLİTİKA ÜZERİNE"YE İLİŞKİN BU İNCELEME, PEKİNG REVİEW DERGİSİNİN 27 AĞUSTOS 1971 TARİHLİ 35. SAYISINDAN ALINMIŞTIR. YAZI, ÇKP'NİN HUBEY EYALET KOMİTESİ TARAFINDAN KALEME ALINMIŞTIR.

AP'DE ÇÖZÜLME

Baş.ta.sa.1'de

cadelesinin doğrudan bir sonucudur. Bu yüzdendir ki, ülke çapındaki her siyasal gelişme geniş kitlelerin faşizme karşı tepkilerini yoğunlaştırmış, mücadelelerini yükseltmiştir. DGM direnişinden 1 Mayıs'a, genel seçimler, Lockheed skandalından yerel seçimlere kadar bir dizi gelişme bunun somut göstergeleridir.

Şimdi faşistler birbirine düşmektedirler. Ortada sorumlular aranmaktadır. Tabanlarının birbirine kaydığından yakınmalar, bunun böyle olmadığına dair teminatlar birbirini izlemektedir. İstikrar tedbirleri, durumlarını koruma planları, ortalıkta boy göstermektedir. Çıkış yolu arama çabaları boşunadır.

Faşist saldırılar daha da yoğunlaşmaktadır. Halkımız, "Eceli gelen köpek, cami duvarına işermiş" der. Bu söz, tam da onların durumlarını ifade etmektedir. Çatlaklarını gidermenin ve birbirlerine sarılmanın yolunu, daha fazla cinayet, terör, saldırı ve halka zulümde aramaktadırlar. Bu, onların faşist karakterinin zorunlu bir sonucudur. Ancak çabaları boşunadır. Halkın mücadelesi ile yıkılmaları kaçınılmazdır. Çünkü suçları büyüktür. Emperyalizme uşaklık ve halka zulüm onların en büyük suçudur ve bunun hesabını eninde sonunda vereceklerdir. Bu yüzden, bu çöküşlerine sorumlu bulma ve çözüm yolu arama çabaları boşunadır. Halka zulmedenlerin, özgürlüğünü gaspedenlerin yeri her zaman tarihin çöplüğü olmuştur. Bu, onlar için de geçerlidir ve eninde sonunda o çöplüğe atılacaklardır.

Faşist MC hükümetinin ayağını bastığı buz erimeye başlamıştır. Bu, halkımızın faşist diktatörlüğe karşı yıllardır yürüttüğü mücadelenin bir sonucudur. Bunun dışında gerekçe arayanlar, boşuna bir çaba içindedirler. Aynı zamanda, MC hükümetinin düşmesiyle, faşist diktatörlüğün yıkılacağı hayaline kapılanlar da derin hayaller içindeler. Proleter devrimciler, MC'nin yıkılmasıyla faşizmin sona ereceği üzerine hayallerle mücadele etmeli, bütün devlet kurumlarına yerleşmiş olan faşistlerin temizlenmesi ve hesap sorulması ve faşist diktatörlüğün yıkılması için mücadele b yrağını yükseltmelidir.

DEVRİMCİ BASINA

Baş.ta.sa.2'de

işleri müdürleri, sahipleri askeri mahkemeler tarafından yargılanmakta ve mahkum edilmektedirler. Gazetelerin dağıtımı faşist ve sosyal faşist baskılarla engellenmektedir.

Devrimci-yurtsever basın üzerindeki baskılar, halkın söz, düşünme ve düşünce, haberleşme, yazı, teşkilatlanma özgürlüklerine yönlendirilmiş faşist ve sosyal faşist baskıların bir parçası olduğundan, biz aşağıda imzaları bulunanlar, devrimci-yurtsever basının maruz kaldığı baskıyı protesto ederiz.

SORUMLU GAZETE SAHİPLERİ VE YAZI İŞLERİ MÜDÜRLERİ SERBEST BIRAKILMALIDIR !

ASKERİ MAHKEMELER BASINI YARGILAYAMAZ !

DEVRİMCİ-YURTSEVER BASIN ÜZERİNDEKİ FAŞİST, SOSYAL FAŞİST BASKILARA SON VERİLMELİDİR !

DEVRİMCİ-YURTSEVER BASIN SORUMLULARI ÜZERİNDEKİ İŞKENCEYE SON !

DEVRİMCİ-YURTSEVER BASINA ÖZGÜRLÜK !

NOT: Bu kampanya sonunda 460 (dörtyüz altmış) imza toplanmış ve bu imzalar, Halkın Kurtuluşu, Halkın Yolu, Halkın Birliği ve Devrimci Yol dergilerine gönderilmiştir.

TÜRK ÖĞRENCİ BİRLİĞİ-NEWYORK
YÖNETİM KURULU

DEPREM

Baş.ta.sa.2'de

hir olmakta.

Kürt ulusu bugün Türk hakim sınıfları tarafından bir ulus olarak tanınmamakta, Türk halkından Kürt ulusu ve diğer ezilen milliyetlerden nefret etmeleri istenmekte, sınıf çıkarları aynı olan proleterlere şoven duygular aşılamakta, Kürt dilinin hayatın her alanında konuşulması yasaklanmakta, Kürt ulusu kendi isteği olmadan Türk sınırları içinde zorla tutulmakta, özgürge gelişmesi engellenmekte, Türk valileri ve Türk ordusu, polisi baskı aracı olarak bulunmakta, Kürt genci kendi rızasına aykırı olarak askere sevkolunmakta, jandarma, komando zulmü kaçakçı katilamları devam etmekte, okullarda şoven, ırkçı kitaplar okutulmakta, okullar kapatılmakta, stratejik alanlara yeni karakollar inşa edilmekte, ordu ve polis modern techizatlarla takviye edilmektedir.

Toprak ve özgürlük için ayağa kalkan Kürt halkı bütün bunlardan yılmayacaktır. Sınıf bilinçli Kürt ve Türk proleterleri İstanbul'da, Aydın'da, İzmit'te, Çukurova'da, Diyarbakır'da aynı örgüt çatısı ve aynı bayrak altında toplanarak işbirlikçi büyük kapitalistlerin, toprak ağalarının düzenine, sosyal faşistlere ve onların efendileri olan iki süper devlete karşı mücadelenin zorluklarından yılmayarak, granitten bir kaya gibi sert, azimli olarak mücadeleye atılacak işçilerin köylülerin bağımsız demokratik Türkiye'sini kuracaklardır.

KÜRT ULUSU ÜZERİNDEKİ MİLLİ ZULME SON!

YAŞASIN TÜRK VE KÜRT HALKININ MÜCADELESİ VE BİRLİĞİ!

KÜRT HALKININ GÖÇE ZORLANMASINA KARŞI ÇIKALIM!

YAŞASIN DEVRİMCİ DEMOKRATİK HALK İKTİDARI!

TUNCELİ'DEN
PROLETER DEVRİMCİLER

1 MAYIS GECEKONDU

Baş.ta.sa.1'de

mayışımız ve kollektif çalışmayı esas almayışımız nedenleriyle faşist diktatörlüğün kolluk kuvvetleri onca emek sarfettiğimiz evlerimizi başlarımıza yıktılar. Onlara karşı, devrimci bir direniş gösteremedik. Yıkım sonrası umutsuzluğa kapılarak kendi köşelerimize çekildik ve 1977 Belediye seçimlerini beklemeye koyulduk. Bu da bizim ne derece reformist hayallerle donatılmış olduğumuzu ortaya sermektedir. Bu bekleyiş, 2 Eylül 1977'de 1 Mayıs gecekondu halkının şanlı direnişine kadar sürdü. O günden sonra, 1 Mayıs gecekondu halkının mücadelesini büyük bir ilgiyle izledik ve onların mücadelesinden dersler çıkardık.

Takvimler 1 Aralık 1977'yi gösterdiğinde, artık bu bekleyişin daha fazla sürmemesi gerektiğini ve hemen bir HALK KOMİTESİ oluşturarak toprak işgali mücadelemizin başlamasını kararlaştırdık. Toprak işgali mücadelemizin başladığını çevremizdeki tüm yoksul halka duyurduk ve 9 Aralık 1977 günü akşamı halkın bir araya geldiği bir toplantıda, demokratik bir oylamayla, yoksul emekçi halkımız, proleter devrimcileri Halk Komitesi'ne getirdi. Halk Komitesi, işgal edilecek arsayı hemen parselleyerek, durumu daha acil olan halkımıza arsaların 130 konutluk bölümünü paylaştırdı. Geri kalan bölümlerin paylaştırılması bir dönem tali plana bırakılarak, dağıtılan arsalardaki gecekondu yapma girişimlerine başlandı. Gecekonduların yapılabilmesi için, ilk ve en acil olan malzeme briketin getirilmesi idi ve bunun için gerekli para kollektif bir şekilde parası olan bütün arkadaşlardan toplandı. Toplanan bu değişik miktarlardaki paraların Halk Komitesi'nde toplanmasıyla, 10 Aralık 1977 akşamı ilk briket yüklü kamyonlar gelmeye başladı. 11 Aralık 1977 günü sabahı şiddetli yağmur ve fırtınaya aldırmayan halkımız, büyük bir şevkle gecekondularını inşa etmeye başladı. Ve aynı akşam Halk Komitesi gecekondu yapan halkla birlikte toplandı. Toplantı Halk Komitesi'nden proleter devrimci bir arkadaşın konuşmasıyla açıldı. Konuşmada kollektif çalışmanın yararları anlatıldı. Gecekondu mücadelesinin sınıf mücadelesinin bir parçası olduğu ve bu doğrultuda iki süper devlet ve işbirlikçilerine karşı mücadelenin esaslığı ve yarı-sömürge yarı-feodal yapıdan kaynaklanan sömürü zincirinin kırılması gerekliliği ve bunun bir parçasının da halkımızın konut sorunu olduğu anlatıldı. Söz alan emekçiler, gecekondularını, faşist diktatörlüğün kolluk kuvvetlerinin, ancak cesetlerinin üzerinden geçerek yıkabileceklerini söylediler. Daha sonra diğer devrimci siyasetler bu mücadelenin içinde yer alacaklarını anlattılar. Toplantı büyük bir şevkle ve birlik ve bareberlik içinde geçti. Konuşmanın sonunda, gecekonduların faşist diktatörlüğe yıktırılmayacağına dair and içildi.

Şimdi gecekondu yapımı kollektif bir şekilde devam ediyor. Yapıma İstanbul'un çeşitli yerlerinden yurtsever gençlik de katıldı. Biz şunu mücadele süreci içinde kavradık ki, burjuvazi örgütlü halk karşısında "kağıttan kaplandır".

GECEKONDU HAKKIMIZ SÖKE SÖKE ALIRIZ !

YAŞASIN MÜCADELEMİZE IŞIK TUTAN 1 MAYIS GECEKONDU HALKININ DİRENİŞİ !

ÖRGÜTLÜ HALK YENİLMEZ !

KAHROLSUN İKİ SÜPER DEVLET VE İŞBİRLİKÇİLERİ !

YAŞASIN KÜRT VE TÜRK HALKLARININ KARDEŞÇE DAYANIŞMASI!

ALİBEYKÖY NİŞANTAŞLAR
MAHALLESİNDEN
HALKIN YOLU TARAFTARI
PROLETER DEVRİMCİLER

EMEKÇİ HALKIMIZ!

Baş.ta.sa.1'de

ederek buralara geldik. Ama sorunlarımız şehire gelme ile bitmedi. Bu defa yeni sorunlarla karşılaştık. Bu sorunlarımızı ne çalıştığımız fabrikadaki patron, ne hükümet, ne belediye; kısacası hiç kimse çözmede yardımcı olmadı. Onlar tam tersine işleri düştüğü zaman bol yalan vaatler verdiler, ancak, biz bir şey istediğimizde bizi çeşitli yolları deneyerek ezmeye, sindirmeye çalıştılar.

Bu sorunlarımızdan yüzlercesinden bir tanesi, barınabileceğimiz çocuklarımızla birlikte kafamızı içine sokabileceğimiz ev sorunudur.

Emperyalist ve sosyal emperyalist sistemin içine düştüğü derin buhran ve bu buhranın ülkemize yansıması sonucu artan hayat pahalılığı, ülkemizi yaşanmaz hale getirdi. Emperyalizm ve sosyal emperyalizm ve onun işbirlikçileri faşistler ve sosyal faşistler buhrandan kurtulmak, çöküşlerini geciktirmek için bütün temel ihtiyaç maddelerine zam yapıyorlar. Hayat pahalılığı bir önceki yıla oranla % 100 yer yer % 200 hatta % 300 artmıştır. Buna karşılık, bizim aldığımız ücretler bir arpa boyu ilerlememiştir. Yeni asgari ücretlerin tespiti emperyalistlerin işbirlikçilerinin olmayan vicdanlarına kalmıştır.

Öte yandan doğru dürüst yolu, suyu, otobüs şebekesi bile olmayan semtlerimizde 750-1000 liradan ucuza ev bulmak mümkün değildir. Aldığımız komik ücretle, verdiklerimiz, bizi artık bu hayata dayanamaz hale getirdi. Devleti elinde bulunduranların bize yardım eli uzatmalarından da artık kesin olarak umudumuzu kesince, kendi sorunlarımızı ancak kendimizin çözebileceği kanaatına vardık ve Ümraniye'de 1 Mayıs Mahallesinin kahraman halkını kendimize örnek kabul ederek işe başladık. Yer tespit ettik. Devrimci mühendis arkadaşlar gelerek arsanın planını yaptılar. Herkese eşit miktarda parsel dağıtıldı. Plan yapılırken tüm altyapı tesisleri gözönünde bulunduruldu. Ve hep beraber, kollektif çalışma ruhu ile disiplinli ve örgütlü bir şekilde işe başladık.

İşe başladığımız ilk gün baskı aygıtı çalışmaya başladı. O gün belediye zabıtaları ile jandarmalar aniden gelerek kazıkları sökmeye, parsel iplerini koparmaya ve bu şekilde bizi yıldırmaya çalıştılar. Ancak biz kararlılıkla direndik ve onları kovduk. Aradan 15 dakika geçmeden bir astsubay ve teğmenle birlikte 20-25 kadar jandarma gelerek, dağılmamızı, aksi taktirde onlarca cemse dolusu askeri buraya yığarak zor kullanacağını söyledi. Bizim onlara cevabımız, ya cesetlerimizi çiğnersiniz, ya da çeker gidersiniz oldu. Bizi yıldıramayacaklarını anlayınca çekip gittiler.

Seçim günü biz işimizi ilerlettik. Kimse bize uğramadı. Artık seçim sonrası da kaybeden kaybettiği için, kazanan gücünü göstermek için, sonunda pişman olacağı bir işe girişebilir. Biz kesinlikle 1973'de başımıza gelenleri tekrarlatmayacak, direneceğiz. Ne pahasına olursa olsun..

Bu bakımdan halkımızın desteğine, gecekondu mahallesinin desteğine, fabrikadaki işçilerin desteğine kısacası tüm yurtsever, demokrat ve ilerici örgütlerin ve kişilerin desteğine ihtiyacımız vardır. Başta da Alibeyköy'ün muhtelif fabrikalarında grevde olan işçilerin desteğine ihtiyacımız vardır.

Fabrikada grevde olan ya da olmayan işçi ile durumumuz aynıdır. Ev sahibi olmak isteyenlerin büyük çoğunluğunu grevde veya lokavta maruz kaldığı için grevde olanlar oluşturmaktadır. Bu bakımdan gecekondu halkını desteklemekle, grevdeki işçileri desteklemek arasında bir fark yoktur. Emekçi halkımızın grevdeki işçilere gösterdiği yakın ilgiyi gecekondululara da göstereceğinden eminiz. Tıpkı 1 Mayıs Mahallesine gösterdiği gibi.

Halkımızın bizi destekleyeceğine olan inancımız tam, azmimiz yüksektir.

GECEKONDU HAKKIMIZ SÖKE SÖKE ALIRIZ !

GECEKONDU YIKIMINA SON !

GECEKONDULARA TAPU VERİLSİN !

HERKESE İŞ KÖYLÜYE TOPRAK HALKA HÜRRİYET !

TÜM HALKA İŞ VE CAN GÜVENLİĞİ!

NE AMERİKA NE RUSYA BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE !

KAHROLSUN FAŞİZM SOSYAL-FAŞİZM!

ALİBEYKÖY GÜZELTEPE
GECEKONDU HALKI

AMASYA

Baş.ta.sa.2'de

dımda bulunmalıyız.

Biz Amasya-Gümüşhacıköy'den Halkın Yolu taraftarları ve onu yaşatma mücadelesi veren bir grup yurtsever devrimcileriz. Biz kurban bayramında topladığımız deri paraları ve yardımları gönderiyoruz. 400 TL. ve imkanımız oldukça her zaman göndereceğiz. Ne pahasına olursa olsun, ne kadar baskı olursa olsun gazetemizi tüm halka yaymaya ve yaşatmaya kararlıyız.

YAŞASIN HALKIN YOLU'NUN MARKSİST-LENİNİST VE MAO ZEDUNG DÜŞÜNCESİNİ SAVUNAN ÇİZGİSİ !

YAŞASIN İŞÇİ, KÖYLÜ VE TÜM EZİLEN HALKLARIN KURTULUŞ MÜCADELESİ !

NE AMERİKA NE RUSYA, BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE !

KAHROLSUN FAŞİZM, SOSYAL FAŞİZM !

AMASYA-GÜMÜŞHACIKÖY'DEN
BİR GRUP HALKIN YOLU TARAFTARI

Seçim sonuçları

Baş.ta.sa.1'de

zarlıkçı reformcu sendikacıların amacı DİSK'i reformizmin kuyruğuna takmaktır. DİSK sosyal - faşist ihanet şebekesinden bir an önce kurtulmalıdır; ama DİSK'in gerçekten işçi sınıfının çıkarlarına ve devrimci mücadelesine hizmet etmesi ancak, onun bir sınıf sendikasına dönüşmesiyle mümkündür ve bu görev tüm işçi sınıfına düşmektedir. İşçi sınıfı bu görevini her geçen gün daha da güçlü bir şekilde üstlenmektedir. Tepedeki çatışma da son tahlilde bunun sonucudur.

Her iki gelişmeden çıkan sonuç; halk düşmanlarının tecrit olmasıyla birlikte halkın muhalefetinin, ve mücadelesinin gelişmesi, yaygınlaşmasıdır. Kitleler her günkü pratikleri içinde düzenin çürümüşlüğünü görüyorlar, bunun bir parçası olarak DİSK tabanında işçi sınıfının devrimci mücadelesi gelişiyor ve sosyal- faşistlere darbeler vuruyor. Ama bugün halkın mücadelesi kendi iktidarını kuracak güce, aynı şekilde DİSK'li işçilerin mücadelesi DİSK'i bir sınıf sendikası yapacak güce ulaşamamıştır. Bu yol açılmıştır ama daha yapacak çok şey vardır. Bugün sorun halkın mücadelesini onu iktidar alternatifi yapacak bir siyasi harekete dönüştürmektir. Aynı şekilde DİSK tabanında gelişen mücadeleyi sistemli ve birleşik bir devrimci sendikal harekete dönüştürmektir. Hedef budur. Bu hedefe varmak için sistemli, ayrıntılı, mücadele araçları ve doğru bir siyasi mücadele gerekir. Devrimci proletaryanın bugün tüm mücadele alanlarında üzerinde yoğunlaşması gereken sorun da bu araçları yaratmak, ve doğru ve zengin bir siyasi mücadele yaratmak olmalıdır.

HALKIN YOLU: HAFTALIK SİYASİ GAZETE - SAHİBİ: SADUN SÖNMEZ - SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: SERHAT YILDIR - YÖNETİM YERİ: ÇATALÇEŞME SOKAK 4/23 CAĞALOĞLU-İSTANBUL - ABONE VE YAZIŞMA ADRESİ: P.K. 550 SİRKECİ-İSTANBUL - ABONE KOŞULLARI: YURTİÇİ YILLIK 200 TL., 6 AYLIK 100 TL., YURTDIŞI YILLIK 400 TL., 6 AYLIK 200 TL. - ÖDEMELER İÇİN POSTAÇEKİ HESABI: SADUN SÖNMEZ 102547 - BASKI: DAILY NEWS WEB OFSET.

FİLİSTİN HALKININ 1 OCAK ZAFERİNİ KUTLUYORUZ

Yıl 1965. 1 Ocak sabahının erken saatlerinde yüzleri sarılı ve silahlarını yeni doğmuş bir bebek gibi taşıyan üç yiğit, Şeria vadisinin yasemin kokulu patikalarından ve kumlu tepelerinin arasından gölge gibi süzülüp ilerliyorlardı. Fetih'in bu üç fedaisi kendilerine verilen kutsal görevi başarıyla yerine getirerek aynı sessizlikle döndüler.

Siyonist istilacıların Şeria vadisindeki Arap çiftçileri nehrin suyundan mahrum bırakarak, suları kendi işgallerindeki kısma akıtmak için kurdukları kanal ve pompaj tesisleri, bu eylemin hedefi idi. Eylem sonucu esas derivasyon kanalında büyük tahribat oldu.

Haber Arap dünyasında bomba gibi patladı. Asifa'nın (x) 1 No'lu Askeri Bildirisi, yalnız Filistin halkının değil, bütün Arap halklarının emperyalizme karşı mücadelesinde bir dönüm noktasını müjdeliyordu.

Bu noktaya nasıl gelinmişti?

Osmanlı işgali altında feodalleşme sürecini tamamlayan Arap toprakları, 19. yüzyılın sonlarından başlayarak, emperyalist ülkelerin rekabet alanlarından biri haline geldi. Burjuvazinin cılız ve komprador nitelikte olduğu ve sanayi proletaryasının henüz sınıf olarak oluşmadığı Arap toplumlarında, halkın Osmanlı zulmüne ve emperyalist talana karşı direnişini, mahalli feodaller ve mütegallibe, kendi peşine takmayı başarabiliyordu. Arap ülkelerinde peşpeşe patlak veren isyanlar, bu yüzden, hep başarısızlıkla ya da merkezi Osmanlı feodalitesinin mahalli hakim sınıflara verdiği ufak tefek tavizlerle sonuçlanıyordu. Birinci paylaşım savaşında Osmanlı İmparatorluğu Alman blokuyla saf tutunca, başta İngiliz emperyalizmi olmak üzere, diğer bloktaki emperyalist ülkeler, Arap ülkelerine sızmayı ve mahalli hakim sınıflarla doğrudan ittifak kurmayı başardılar. 1918'den sonra, Arap ülkelerinde İngiliz ve Fransız sömürge yönetimleri kuruldu. Bu paylaşımda, Ortadoğu'nun en bereketli toprakları ve en canlı ekonomisine sahip olan Filistin, İngiliz emperyalizminin payına düşmüştü.

Sömürge yönetimi altında, Filistin'e İngiliz sermayesi hızla akıyor, Osmanlı devletinin feodal üstyapısının kısmen kırılması, üretici güçlerin gelişmesine nisbeten uygun bir zemin hazırlıyordu. İngiliz işgali altındaki Filistin'de yarı-feodal ve sömürge yapının çatlaklarından hızla milli kapitalist filizler fışkırıyor, küçük ölçekli yerli sanayi gelişiyor, tarımda ücretli işçilik boygösteriyor, milli bir burjuvazi ve bir Filistin işçi sınıfı teşekkül ediyordu.

Filistin ve Lübnan Ortadoğu'nun kapısıdır. Filistin'e ve Lübnan'a hakim olan için Ortadoğu'da hegemonya kapısı açılmış demektir. Bunun çok iyi bilen İngiliz emperyalistleri Filistin'de hakimiyetini perçinlemenin yollarını arıyordu. Bu amaçla, İngiliz emperyalizmi siyonist hareket le ittifak kurdu.

Siyonist hareket İngiliz emperyalizminin kanatları altında gelişen ırkçı ve gerici bir yahudi hareketiydi. 1920'lerde ve 1930'larda İngiliz emperyalizmi ile siyonistlerin amaçları tamamen uyumluydu. İngiliz'lerin desteğiyle ve dünya siyonist örgütünün denetiminde Filistin'e yahudi göçü başladı.

İngilizler Filistin'de güvenebilecekleri bir temel yaratmak ve Filistin halkını bölmek istiyorlardı. Yahudi işadamları İngiliz sermayesiyle elele milli kapitalizmi eziyor, İngiliz işgal makamlarının desteğiyle kapitalist Yahudi çiftçiler kapitalist ve feodal Arap toprak ağalarını sürüyor, Yahudi işçilere ayrıcalıklı davranarak ve Arap işçileri ikinci sınıf muamelesi yaparak proletaryanın ve bütün emekçilerin dayanışması baltalıyordu. Filistin halkı İngiliz sömürgeciliğine ve Siyonist işgale karşı direndi. Grevler, gösteriler birbirini izledi. 1936 yılında ilk Filistin devrimi milli burjuvazinin önderliğinde patlak verdi. Filistin halkı barikatlarda ve tarlalarda İngiliz ordusuna ve siyonist göçmenlere karşı savaştılar. Fakat devrim yenilgiye uğradı. İkinci Dünya Savaşından sonra, emperyalist dünyaya egemen olan Amerika siyonist hareketle ittifak kurdu ve Filistin'i ele geçirmeye hazırlanmaya başladı. İngiliz emperyalizminin günleri sayılıydı. Siyonist çeteler saldırı ve terör hareketlerine giriştiler, birçok Arap köyünü yakıp çoluk çocuk her kesi katlettiler. Araplar göçe zorlanıyordu. 1947 yılında İngilizler Filistin'de çekilirken Siyonistler ele geçirdikleri topraklar üzerinde İsrail adında faşist bir devlet kuruyorlardı. 1947 yılında Filistinlilerin direnişi başarısızlıkla sonuçlandı. Filistin halkı örgütsüz ve dağınıktı. Yol gösterici bir ideolojiden ve devrimci bir önderlikten yoksundu. Milyonlarca Filistinli Ürdün'e, Mısır'a, Suriye'ye ve Lübnan'a göç etti. Kimi dünyanın ücra ülkelerine dağıldı. Bir kısmı fırsattan yararlanarak Ürdün'ün ve Mısır'ın işgal ettiği batı yakasında ve Gazze şehrinde zor bir yaşama girdi. Bazıları ise siyonist işgalindeki topraklarda yani kendi anavatanında en düşük ücretle en ağır işlere koşulan ikinci sınıf vatandaşlar haline geldi.

1947 ve 1956 savaşlarından sonra, Filistinli yurtseverler arasında devrimci ve teslimiyetçi fikirler hızla yayılmaya ve çarpışmaya devam ettiler. Hakim olan teslimiyetçi anlayış, Filistin halkının gücüne güvenmiyor, kurtuluşu şu ya da bu emperyalizmle anlaşmakta ya da komşu Arap devletlerinin İsrail'e karşı bir askeri zaferine bel bağlamakta görüyorlardı. Kimine göre, kurtuluş umudu, Amerika ile gitgide rekabet eder hale gelen Rusya'daydı. Kimine göre, 40 milyonluk Mısır eninde sonunda iki milyonluk Siyonist devleti ezecek ve Mısır'ın himayesinde bir "Filistin devleti kurulacaktı; öyleyse, Filistinlilere düşen iş Mısır'a yardım etmek, Mısır hükümetinin sadık kulları olmaktı. Filistin Kurtuluş Örgütü ilk kez, Mısır denetiminde bu anlayışla kuruldu ve başına eski bir toprak ağası olan Ahmet Şükeyri getirildi.

Devrimci anlayışa göre ise, Filistin halkını kurtaracak olan Filistin halkının kendi mücadelesi ve kendi gücüydü. Onlar, göçmen kamplarında bir somun ekmeğe muhtaç, okulsuz, doktorsuz ve ışıksız yaşayan milyonlarca Filistinliyi bir sürü olarak değil, geleceğin güçlü mimarları olarak görüyorlardı. Filistin halkının kendi milli benliğini kazanacağına, Filistin halkının çaresiz yaşama iten teslimiyetçi düşünce zincirinin kırılacağına ve halk kitlelerinin örgütlenerek ve silahı kavrayarak kendi kaderinin efendisi haline geleceğine iman etmişlerdi. Bu yüzden de Filistin halkının en sevilen savaş türkülerinden biri şu sözlerle başlar:

> *"Zayıf düşmüş, zincirlenmiş*
> *halkıma iman ettim.*
> *Ve kavradım silahımı*
> *Kavrasın diye ardımdan*
> *gelenler*
> *Sabanları ve tırpanları"*

Devrimciler, kurtuluşun müzakerelerle ve emperyalizmin lütfuyla değil, halkın silahlı mücadelesiyle kazanılacağını söylüyorlardı.

Filistinliler arasında devrimci düşünce tarzı önce "Filistinimiz" dergisi çevresinde, sonra da "Filistin Ulusal Kurtuluş Hareketi"nde, yani kısaca bilindiği adıyla "Fetih"de odaklaştı. Teslimiyetçi ve halka güvenmeyen akım ise Şükeyri başkanlığındaki Filistin Kurtuluş Örgütünde odaklaşmıştı.

Fetih kurulduktan sonraki iki yıl boyunca yoğun bir propaganda ve örgütlenme çalışmasına girdi. Ürdün, Lübnan, Mısır ve Suriye'de Fetih yasadışı bir örgüt sayılıyor, Fetihliler tutuklanarak zindanlara atılıyor, işkence görüyorlardı. Fetih'in savunduğu devrimci görüşleri Filistinli kitleler ve bütün Arap yurtseverleri gitgide daha çok benimsiyorlardı. İki zıt görüş, iki zıt çizgi arasında kesin hesaplaşma günü gitgide yaklaşıyordu. Sağlam kitle bağları kazanan Fetih, Filistin halk kitlelerinin silahlı mücadeleye atılmaya hazır olduğunu saptadı. Aralık 1964'de toplanan Fetih Merkez Komitesi, 1965 yılını silah sesleriyle karşılamayı kararlaştırdı.

1 Ocak Eylemi, Filistin halkının tarihinde bir dönüm noktasıydı. Fetih kitlelerin nabzını elinde tutuyor olmasaydı, bu yeni bir avuç kahramanın fedakarca, fakat umutsuzca giriştikleri bir maceradan öte gidemezdi. Ama örgütün önderliği nesnel şartları ve kitlelerin öznel durumunu doğru değerlendirmişti. Devrim siyasetini Filistinli kitleler yürekten benimsediler. Halkın en seçkin evlatları örgütün saflarında, devrim siyasetini benimseyen kitle örgütlerinde toplanmaya başladı. Fetih işgal altındaki topraklarda örgütlenmeye hız verdi ve ardarda bütün Arap ülkelerinde legale çıkmayı başardı. Devrimciler Filistin Millet Meclisinde çoğunluğu ele geçirdiler, ve kısa bir süre içinde gerici Ahmet Şükeyri ekibini Filistin Kurtuluş Örgütünden tasfiye ettiler.

1 Ocak Eylemi devrimin teslimiyete karşı büyük bir zaferidir. 1 Ocak zaferi, bir sınıf eylemi, ideolojik çatışmanın doruğu, Filistin halkının hakim sınıflara karşı kazandığı büyük bir zaferdir. 1 Ocak zaferi Filistin halkının çevreleyen, e emperyalizmin ve yerli gericiliğin düşünce zincirini kırdı ve milyonlarca Filistinliye devrimin ve zaferin yollarını açtı, onları kendi kaderlerinin efendisi haline getirdi.

Filistin halkı 13 yıldır militan silahlı mücadelesini sürdürüyor. Emperyalist saldırganların ve siyonistlerin tüm çabaları Filistin halkının mücadelesini söndüremedi. Bugün de Sovyet sosyal-emperyalizmi ve ABD emperyalizmi Ortadoğu'da amansız bir hegemonya mücadelesi verirken Filistin halkı üzerinde çeşitli oyunlara girişiyorlar. Filistin halkı birliğini pekiştirek, mücadelesini sürdürerek ve en geniş güçleri davasına kazanarak iki süper devletin ve siyonist İsrail'in tüm gerici çabalarını boşa çıkaracak, kurtuluşuna kavuşacaktır. 13 yıldır verilen militan silahlı mücadele bunun teminatıdır.

YAŞASIN FİLİSTİN HALKININ 1 OCAK ZAFERİ !

BERLİN'DEN BİR PROLETER DEVRİMCİ

Çekoslovakya'da fiyat artışları:

"Sosyalist" maskeli Çekoslovak ekonomisi kapitalist bir ekonomidir. Bütün kapitalist ülkelerde olduğu gibi bu ülkede de emekçi kitlelerin yaşama koşulları günbe gün çekilmez hale gelmektedir. Yeni çarların maşası sosyal-faşist Husak kiliği buhranın tüm yükünü çalışan kitlelerin sırtına yıkmaya çalışmaktadır. Sovyet sosyal-emperyalizminin bir uydusu haline getirilen Çekoslovak ekonomisi derin bir krizin içindedir, enflasyon alabildiğine artmaktadır.

Son olarak bu ülkede kahve fiyatlarına % 50, yün ve pamuk mamüllerine % 34, çikolata ve bu cinsten tüketim maddelerine % 33 zam yapılmıştır. Bunun yanında fiyatları en çok arttırılan diğer maddeler keramik ve camdır. Tüm bu fiyat artışları bu sene içinde yapılan üçüncü fiyat artırılışıdır.

Diğer taraftan bu sene başında Çekoslovak bürokrat- tekelci burjuvazisi yeni bir fiyat sistemini yürürlüğe koymuştur. Bu yeni fiyat sistemine göre mal fiyatları daha toptancıdayken % 41 zama tabi tutulmaktadır. Yakıt maddelerinin fiyatı bu yeni sistemden dolayı büyük artış göstermiştir.

Çekoslovak sosyal-faşistleri halkın en çok ihtiyacı olan bu tüketim maddelerine yaptıkları zammı kitlelerden gizlemek, onları uyutmak için çeşitli metodlar kullanmaktadırlar. Bunlardan ençok geçerli olanı ise, aynı kalitedeki bir malın yeni bir paketleme ile yeniden satışa çıkartılmasıdır. Böylelikle ortaya bir "yenilik" getirilmekte, kitleler uyutulmaya çalışılmakta. Diğer geçerli bir metod ise, bazı temel tüketim maddelerine zam yapılırken, bazı maddelerin fiyatlarında bir indirim yapılmakta; örneğin buna göre kahvenin fiyatı % 50 artarken, buzdolabı veya televizyonun fiyatından biraz indirim yapılmakta, sosyal-faşist Husak kliği buna fiyat düzenlemesi demekte. Böylelikle fiyatları aynı seviyede tutmak istiyoruz, derken sosyal-faşist Husak kliği, insanın aklına ister istemez şu soru gelmekte: Kendine bir gömlek veya kazak alamayacak, evine biraz kahve götüremeyecek hale getirilen Çekoslavak halkı, fiyatları biraz indirilen buzdolabı ve televizyonu nasıl alsın?

Çekoslovak bürokrat-tekelci burjuvazisinin burada güttüğü amaç fiyatları değişmez bir seviyede tutmak değildir. Onların amacı karlarını garantilemektir, daha çok kar elde etmektir.

Bu fiyat artışlarına tesadüfi diyemeyiz. Bunun nedenini Çekoslovak ekonomisinin kapitalistleşmesinde ve ülkenin Sovyet sosyal-emperyalistleri tarafından talan edilmesinde aranmalıdır. Ve emperyalist bir ülkenin, Rus sosyal-emperyalizminin işgali altındaki bir ülkede de sıhhatli bir ekonominin, ulusal bir ekonominin gelişeceğini düşünmek , çok iyimser bir deyişle hayalden başka bir şey olamaz. Bin bir türlü iplerle Rus sosyal-emperyalizmine bağlanan Çekoslovak ekonomisinde giderek keskinleşen bir kriz varlığını her alanda göstermektedir. Üretimin çeşitli dallarında gerileme vardır. Bu gerileyiş zıraatta % 20'ye ulaşmıştır. Dış ticarette dengesizlik büyüktür. Sovyet sosyal emperyalizmine bağlılığı daha da kuvvetlendiren ithalât artarken, ihracat düşmektedir.

Sovyet "yardım"ının bir örneği

Dört yıl önce Hindistan'da şartların kötü gitmesi nedeniyle iyi ürün alınamamıştı. Hindistan o zaman Sovyetler Birliği'nden 2 milyon ton buğday aldı. O zaman yapılan sözleşmeye göre, Hindistan bu buğdayı faizsiz almış oluyordu ve aynı miktarla geri ödeyecekti.

Hindistan kapitalist emperyalist sömürüye karşı bir Döviz Kontrol Kanunu hazırladı ve bu yıl iyi ürün aldı. Sovyetler'e olan tahıl borcunu ödemek istedi. Kremlin'deki Yeni Çarlar, daha önce yapılan konuşmadan farklı talepler ileri sürdüler, Hindistan'ın aldığı iyi ürün onların iştahlarını kabartmıştı. Yeni Çarlar, Hindistan buğdayı istemiyorlardı, borçlarının Avustralya veya Amerikan buğdayı ile ödenmesini istiyorlardı! Onlar ilk defasında 258.000 ton Hindistan buğdayı almayı istiyorlardı. Fakat bunun 28.000 tonu kendilerine faiz olarak verilecekti. Sosyal emperyalistler, Hindistan buğdayının "az protein" ihtiva ettiğini ve 28 bin ton buğdayı "telafi" için istediklerini söylüyorlardı. Onlar, böylece, maskelerinin düşmesini önlemeye çalışıyorlar.

Hindistan, her yıl açlık ve bakımsızlıktan yüzbinlerce çocuğun öldüğü bir ülkedir. İşçiler ve çalışanlar sefalet içerisinde yaşamaktadırlar. Ve yine milyonlarca insan gizli açlığın pençesinde kıvranmaktadır. Bu ülke senelerdir, sosyal-emperyalizm tarafından "sosyalizm" adına yağmalanmaktadır. Bu, Hindistan dosyası karıştırıldığında, sıradan her insanın bile apaçık görebileceği iğrenç bir sömürüdür. Madalyonun bir yüzü Hindistan'da milyonlarca halkın açlığı ve sefaletidir, diğer yüzü ise, Sovyetler Birliği'nde yeni bürokrat tekelci burjuvazin zevk ve sefa içerisindeki yaşamıdır.

Şimdi sosyal emperyalistler, yağmaladıkları ile yetinmemekte, daha önce yaptıkları anlaşmaları da hiçe sayarak, daha çok daha çok vurmaya çalışmaktadırlar. Yukarıdaki örnek bunlardan sadece bir tanesidir.

FRANKFURT'TAN
BİR PROLETER DEVRİMCİ